

Gemeente Vorselaar

Overzichtslijst van de raadsbesluiten van 07 maart 2016

01. Goedkeuring verslag vorige vergadering

De gemeenteraad van Vorselaar,

Keurt eenparig het verslag van de raadszitting van 25 januari 2016 goed, mits volgende aanpassing van punt 2 van de varia:

'2. Vraag met betrekking tot de heraanplant van bomen in de Van Rotselaarlaan (vraagstelling ~~N-VA~~ CD&V)'

02. Kennisname verslagen intercommunales

Toelichting Pidpa omtrent nieuwe statuten en tariefstructuur

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Neemt kennis van**

Artikel 1

Onderstaande verslagen van de volgende vergaderingen:

- Verslag directiecomité Pidpa van 12 oktober 2015
- Verslag raad van bestuur Pidpa van 19 oktober 2015
- Verslag directiecomité Pidpa van 09 november 2015
- Verslag directiecomité Pidpa van 07 december 2015
- Verslag raad van bestuur IVEKA van 20 oktober 2015
- Verslag directiecomité IVEG van 14 december 2015
- Verslag raad van bestuur IVEG van 16 december 2015
- Verslag algemene vergadering IOK Afvalbeheer van 15 december 2015
- Verslag algemene vergadering IOK van 15 december 2015
- Verslag regionaal bestuurscomité West IVEKA van 12 november 2015
- Verslag buitengewone algemene vergadering IVEG van 16 december 2015

03. OCMW: kennisname jaarverslag en jaarrekening 2014

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Besluit unaniem**

Artikel 1

Neemt akte na inzage van de rekening van het dienstjaar 2014 van het OCMW.

Artikel 2

De jaarrekening 2014 bestaande uit een beleidsnota, een financiële nota en een samenvatting van de algemene rekeningen met volgende resultaten wordt goedgekeurd.

Budgettair resultaat boekjaar (J):	170.734 euro
Resultaat op kasbasis (J):	547.103 euro
Autofinancieringsmarge (J):	132.277 euro
Balanstotaal (J6)	7.221.672,79 euro

Totaal kosten:	1.972.406,91 euro
Totaal opbrengsten:	2.097.917,84 euro
Overschot van het boekjaar (J7):	125.510,93 euro

04. Welzijnszorg Kempen: goedkeuring meerjarenplan 2014-2019 en budget 2016

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Besluit unaniem**

Artikel 1

De aanpassing van het meerjarenplan 2014-2019 en het budget 2016 van Welzijnszorg Kempen goed te keuren.

Artikel 2

Er wordt een afschrift van dit besluit voor kennisgeving aan Welzijnszorg Kempen bezorgd.

05. Kerkfabriek: advies jaarrekening 2015

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Besluit unaniem**

Artikel 1

Verleent eenparig gunstig advies aan de door de Kerkfabriek Sint-Pieter te Vorselaar op 04 januari 2016 afgesloten rekening voor het dienstjaar 2015 en sluitend met volgende balans:

Exploitatie 2015

Exploitatieoverschot	+ 13.996,22
+exploitatietoelage	0,00
+exploitatieontvangsten	+ 16.485,60
-exploitatieuitgaven	- 75.069,87
-overboekingen	- 83.085,29

Totaal exploitatieresultaat 2015 **+ 22.326,66**

Investerings 2015

Investeringsoverschot/tekort	0,00
------------------------------	------

+investeringsontvangsten	+ 872.748,02
-investeringsuitgaven	- 955.833,31
+overboekingen	+ 83.085,29
Totaal investeringsresultaat 2015	0,00

**06. ISOM-project 'integratie van personen van buitenlandse herkomst'
Interlokale vereniging Middenkempen
Goedkeuring huishoudelijk reglement en statuten en aanduiding afgevaardigde**

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Besluit unaniem**

Artikel 1

De gemeenteraad keurt de statuten van de interlokale vereniging Middenkempen goed als volgt:

INTERLOKALE VERENIGING MIDDENKEMPEN - STATUTEN

Tussen de hierna vermelde lokale overheden en openbare centra voor maatschappelijk welzijn, is overeengekomen een interlokale vereniging op te richten beheerst door de toepasselijke bepalingen van het decreet van 06.07.2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking:

- De stad Herentals, met zetel te 2200 Herentals, Augustijnenlaan 30, in uitvoering van een gemeenteraadsbeslissing van
- De gemeente Grobbendonk, met zetel te 2280 Grobbendonk, Boudewijnstraat 4, in uitvoering van een gemeenteraadsbeslissing van
- De gemeente Kasterlee, met zetel te 2460 Kasterlee, Markt 1, in uitvoering van een gemeenteraadsbeslissing van
- De gemeente Lille, met zetel te 2275 Lille, Rechtestraat 44, in uitvoering van een gemeenteraadsbeslissing van
- De gemeente Olen, met zetel te 2250 Olen, Dorp 1, in uitvoering van een gemeenteraadsbeslissing van
- De gemeente Vorselaar, met zetel te 2290 Vorselaar, Markt 14, in uitvoering van een gemeenteraadsbeslissing van
- Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Herentals, met zetel te 2200 Herentals, Nederrij 133 A, in uitvoering van een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van
- Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Grobbendonk, met zetel te 2800 Grobbendonk, Schransstraat 51, in uitvoering van een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van
- Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Kasterlee, met zetel te 2460 Kasterlee, Leistraat 83, in uitvoering van een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van
- Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Lille, met zetel te 2275 Lille, Kerkstraat 72, in uitvoering van een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van

- Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Olen, met zetel te 2250 Olen, Lichtaartseweg 1, in uitvoering van een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van
- Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Vorselaar, met zetel te 2290 Vorselaar, Markt 14, in uitvoering van een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van
- Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Herenthout, met zetel te 2270 Herenthout, Bouwelse Steenweg 52, in uitvoering van een beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van

Voormelde partijen, handelend zoals voorgezegd, hebben de inhoud van de oprichtingsovereenkomst met statutaire draagkracht vastgesteld als volgt:

Hoofdstuk 1. Naam, doel, maatschappelijke zetel, duur en lidmaatschap

Artikel 1 Naam

De interlokale vereniging draagt de naam “Interlokale vereniging Middenkempen”.

De interlokale vereniging wordt opgericht in het kader van het goedgekeurd project ‘Weg-wijzer Integratie Middenkempen’, in de oproep: ‘Intergemeentelijke samenwerking rond integratie van personen met buitenlandse herkomst’, gelanceerd vanuit de Vlaamse Overheid, afdeling gelijke kansen, integratie en inburgering. Dit project geeft onze regio de kans om proactief te werken aan de integratie van mensen met een buitenlandse herkomst.

Artikel 2 Doel

Met het intergemeentelijk project “WEG-WIJZER” willen de deelnemende gemeenten en ocmw’s investeren in de integratie van personen van buitenlandse herkomst in de Middenkempen. Enerzijds wordt het onthaalbeleid van de betrokken lokale besturen versterkt, anderzijds wordt er via een experimenteel project gestreefd naar een sterke instap van kinderen en hun ouders in het onderwijs.

Er wordt ingezet op 2 WEG-WIJZERS:

1) ‘Weg-wijs in je gemeente’: het uitwerken van een onthaalbeleid binnen het lokale bestuur

De regionale procedure voor het onthaalbeleid zal verfijnd worden naar het specifieke karakter van de verschillende gemeentes, hun context en hun inwoners.

Het onthaalbeleid omvat verschillende aspecten:
 draagvlak en competentie binnen het lokaal bestuur;
 communicatiestrategie;
 eerste ontvangst en verwelkoming van de nieuwkomers;
 toegankelijkheid van en de toeleiding naar diensten, welzijnsvoorzieningen en socio-culturele verenigingen;
 ruimte voor ontmoeting en dialoog;
 onthaalbeleid op maat binnen de Lokale Opvang Initiatieven.

2) 'Weg-wijs in je school': een project dat werkt aan gelijke kansen van kinderen in het onderwijs

In samenwerking met de ouders met een buitenlandse herkomst werken de scholen via ouderbetrokkenheid aan een sterke instap van anderstalige kinderen in het onderwijs.

Hierbij worden volgende uitgangspunten voorop gesteld:

doelgroep: ouders van gezinnen met jonge kinderen;

thema samenleven in dialoog:

ouderraad/overlegmomenten/oudercontact/gezamenlijke activiteiten;

uit wetenschappelijk onderzoek (Desforgers & Abouchaar, 2003), blijkt dat een goede samenwerking tussen school en ouders het sociaal – economisch functioneren, de werkhouding en de schoolprestaties van leerlingen gunstig beïnvloedt én de kloof tussen de thuissituatie/cultuur en schoolcultuur verkleint.

Ouderbetrokkenheid kan dus gezien worden als een hefboom voor gelijke onderwijskansen.

Artikel 3 Maatschappelijke zetel en secretariaat

De maatschappelijke zetel van de interlokale vereniging is gevestigd te 2200 Herentals, Augustijnenlaan 30. Het secretariaat van de interlokale vereniging, waaraan alle briefwisseling wordt gericht, is gevestigd te 2200 Herentals, Lierseweg 132A, t.a.v. ISOM, Project Integratie. Het beheerscomité kan beslissen om het adres van het secretariaat te wijzigen.

Artikel 4 Beherende gemeente

De stad Herentals wordt aangesteld als beherende gemeente.

Artikel 5 Duurtijd

De interlokale vereniging wordt opgericht voor de duurtijd van het project, nl. van 1 december 2015 tot en met 30 november 2018.

Artikel 6 Lidmaatschap

6.1. Algemeen

Aan de interlokale vereniging kunnen gemeenten en OCMW's uit de Middenkempen deelnemen, met name Grobbendonk, Herentals, Herenthout, Kasterlee, Lille, Olen en Vorselaar.

De leden van de interlokale vereniging zijn de deelnemers, van wie de bevoegde raden onderhavige overeenkomst, die de statuten omvat, hebben goedgekeurd.

6.2. Toetreding

Gemeenten en OCMW's kunnen bij de voorzitter van het beheerscomité per aangetekend schrijven een gemotiveerd verzoek tot toetreding indienen tot en met 30.06 van het lopend werkjaar. De datum van verzending geldt als datum van indiening.

Het beheerscomité formuleert een advies over een tijdig ingediend verzoek tot toetreding.

Het tijdig ingediende verzoek tot toetreding wordt vervolgens ter goedkeuring voorgelegd aan de bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging.

De toetreding is goedgekeurd indien de gewone meerderheid van de bevoegde raden deze goedkeurt.

De goedgekeurde toetreding gaat in op 01.01 van het volgend werkjaar.

De toetreding wordt binnen 30 dagen na goedkeuring ervan door de bevoegde raden, schriftelijk ter kennis gegeven aan de leden van de interlokale vereniging door de voorzitter van het beheerscomité. De datum van verzending geldt als datum van kennisgeving.

6.3. Uitzetting

Wanneer een lid van de interlokale vereniging nalaat één van de in deze statuten vernoemde (basis)verplichtingen in te vullen, kan het beheerscomité een advies formuleren over uitzetting van dat lid. De uitzetting wordt vervolgens ter goedkeuring voorgelegd aan de bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging.

De uitzetting is goedgekeurd indien de gewone meerderheid van de bevoegde raden deze goedkeurt. De uitzetting gaat in vanaf de goedkeuring ervan. Een gemeente heeft bij uitzetting geen recht op recuperatie van de ingebracht financiële middelen.

De uitzetting wordt binnen 30 dagen na goedkeuring ervan door de bevoegde raden, schriftelijk ter kennis gegeven aan de leden van de interlokale vereniging door de voorzitter van het beheerscomité. De datum van verzending geldt als datum van kennisgeving.

Hoofdstuk 2. Personele inbreng

Artikel 7 Personele inbreng

7.1. Algemeen

De interlokale vereniging heeft geen eigen personeel. Elk lid zet het nodige personeel in ten behoeve van de interlokale vereniging, overeenkomstig de voorwaarden bepaald in onderhavige overeenkomst, en onder voorbehoud dat de rechten van dit personeel geëerbiedigd worden.

De personeelsleden die door een lid worden ingezet, blijven in dienst van dat lid en blijven hun administratief en geldelijk statuut behouden.

In het bijzonder:

Blijven zij behouden in de personeelsformatie van dat lid, met bijhorende functiebeschrijving;

Blijven zij onderworpen aan de verzekeringspolissen, afgesloten door dat lid
Blijft hun salaris uitbetaald door dat lid.

De leden van de interlokale vereniging blijven elk verantwoordelijk voor de nodige uitbreiding van de verzekeringspolissen waaraan hun personeelsleden, die worden ingezet in de interlokale vereniging, onderworpen zijn.

7.2. Projectmedewerker voor de integratie van personen van buitenlandse herkomst in de Middenkempen

De beherende gemeente werft een projectmedewerker voor de integratie van personen van buitenlandse herkomst in de Middenkempen (hierna projectmedewerker Integratie) aan, zijnde een voltijds personeelslid van niveau B.

Zijn taken bestaan uit de ontwikkeling, opvolging en uitvoering van het intergemeentelijk samenwerkingsproject rond integratie van personen met buitenlandse herkomst:

Onthaalbeleid van de lokale besturen uitbouwen;

Ontwikkelen en uitdragen van projecten omtrent ouderbetrokkenheid in het onderwijs;

Projectbeheer.

7.3. Vergoeding voor personele inbreng

De inbreng van personeel door de deelnemende gemeenten en OCMW's wordt niet vergoed.

De inbreng van de projectmedewerker Integratie wordt vergoed. De beherende gemeente ontvangt een vergoeding voor volgende kosten, verbonden aan de inbreng van personeel:

Bruto-personeelskosten;

Verplaatsingskosten;

Jaarlijkse factuur van OCMW Herentals m.b.t. coördinatiekosten en werkingskosten, die aan de beherende gemeente wordt overgemaakt n.a.v. de detachering van de projectmedewerker Integratie naar het OCMW Herentals, afdeling ISOM.

Hoofdstuk 3. Beheerscomité, huishoudelijk reglement en interne organisatie

Artikel 8 Samenstelling beheerscomité

8.1. Leden

Binnen de interlokale vereniging bestaat een beheerscomité. De leden van het beheerscomité zijn de afgevaardigden van de leden van de interlokale vereniging.

8.1.1. Aanduiding leden

De leden van het beheerscomité worden aangeduid door de bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging. Voor elk lid van de interlokale vereniging wordt één afgevaardigde aangeduid. Een afgevaardigde kan slechts één lid van de interlokale vereniging vertegenwoordigen.

Voor een deelnemende gemeente wordt de afgevaardigde aangeduid onder de gemeenteraadsleden, de burgemeester of de schepenen.

Voor een deelnemend OCMW wordt de afgevaardigde aangeduid onder de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn.

8.1.2. Duur mandaat

De leden van het beheerscomité oefenen hun mandaat uit voor de duur van het project, onverminderd de bevoegdheid van de bevoegde raden van de leden van de

interlokale vereniging om het mandaat van hun afgevaardigden ten allen tijde te beëindigen, en onverminderd de beëindiging van het mandaat van de leden van het beheerscomité van zodra zij hun hoedanigheid binnen de gemeenten of het OCMW verliezen.

Bij vroegtijdige beëindiging van het mandaat van de afgevaardigde, wordt onverwijld een nieuwe afgevaardigde aangeduid.

In geval van vernieuwing van de raden ingevolge verkiezingen, duiden de nieuwe bevoegde raden binnen een termijn van 6 maanden, volgend op het werkjaar waarin die verkiezingen plaatsvinden, nieuwe afgevaardigden aan. Hun mandaat gaat in vanaf het ogenblik van hun aanstelling.

8.1.3. Stemrecht, voorzitter

Elke afgevaardigde is stemgerechtigd en beschikt over één stem.

Elke afgevaardigde kan zich laten vertegenwoordigen, middels het geven van een schriftelijke volmacht, door:

Een andere afgevaardigde van het eigen bestuur.

Of door de afgevaardigde van een ander lid van de interlokale vereniging.

De voorzitter wordt door het beheerscomité aangeduid onder haar leden.

8.2. Secretaris

Het beheerscomité duidt een secretaris aan. Deze bereidt o.m. de vergaderingen voor, maakt de notulen op en volgt de uitvoering van de genomen besluiten op.

8.3. Raadgevers

Alle personen van wie de aanwezigheid nuttig wordt geacht, kunnen worden uitgenodigd om de vergaderingen van het beheerscomité als raadgever bij te wonen. Hun aanwezigheid wordt vermeld in de notulen.

De projectmedewerker Integratie en de coördinator van ISOM worden steeds uitgenodigd om de vergaderingen van het beheerscomité bij te wonen als raadgevers.

Artikel 9 Bevoegdheden van het beheerscomité, vergaderritme, quorum en wijze van beslissen

9.1 Bevoegdheden

Het beheerscomité heeft een algemeen coördinerende opdracht, het legt prioriteiten inzake beleid en werking vast. Het beheerscomité beschikt over volheid van bevoegdheid.

Tot de bevoegdheden van het beheerscomité behoren o.m.:

Het overleg over de wijze waarop onderhavige overeenkomst wordt uitgevoerd;

Het vaststellen van de krachtlijnen van de integratie van personen van buitenlandse herkomst en de beleidsmatige coördinatie;

Sturing van de diverse actoren;

Het wijzigen van het adres van het secretariaat;

Het vaststellen van de begroting voor het volgende werkjaar;

Het vaststellen van het financieel verslag van het afgelopen werkjaar;
Het vaststellen en evalueren van de financiële verdeelsleutel om de nodige financiële inbreng van de deelnemers te bepalen;
Het aanduiden van een voorzitter en secretaris van het beheerscomité;
Het goedkeuren en wijzigen van het huishoudelijk reglement;
Het formuleren van adviezen over een verzoek tot toetreding, statutenwijzigingen, uitzetting van een lid, ontbinding en vereffening van de interlokale vereniging;
Het vertegenwoordigen van de interlokale vereniging bij gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

9.2. Vergaderruimte

Het beheerscomité vergadert, na oproeping door de voorzitter, minstens twee keer per jaar.

9.3. Aanwezigheidsquorum

Het beheerscomité kan slechts geldig beraadslagen en beslissen indien de helft plus één van de afgevaardigden aanwezig is.

9.4. Wijze van beslissen en stemmen

Het beheerscomité neemt zijn beslissingen bij gewone meerderheid. De stemming over personen is steeds geheim.

Artikel 10 Huishoudelijk reglement

De organisatie van de werkzaamheden wordt door het beheerscomité geregeld in een huishoudelijk reglement. Het huishoudelijk reglement wordt bij onderhavige overeenkomst gevoegd zonder er deel van uit te maken.

Hoofdstuk 4 Financiën

Artikel 11 Financiële inbreng

De interlokale vereniging heeft geen eigen financiële middelen, met uitzondering van de subsidie voor intergemeentelijke samenwerking rond integratie van personen van buitenlandse herkomst die wordt ontvangen van het Agentschap Binnenlands Bestuur, afdeling Gelijke kansen, integratie en inburgering.

Ieder deelnemend lokaal bestuur (gemeenten en/of OCMW) voorziet in haar begroting van 2016, 2017 en 2018 een bedrag van 2.000,00 € als bijdrage in deze intergemeentelijke samenwerking. Deze financiële inbreng wordt jaarlijks uiterlijk 31.05 betaald aan de beherende gemeente.

Artikel 12 Financieel boekjaar en financieel beheerder

Het financieel boekjaar loopt van 01.01 tot en met 31.12.

De financieel beheerder van de beherende gemeente zal instaan voor o.m. de voorbereiding van de begroting, het financieel verslag, de registratie van de financiële verrichtingen, de verantwoording van de middelen zoals voorgeschreven door de subsidiërende overheid,... van de interlokale vereniging.

Artikel 13 De begroting

Het beheerscomité maakt jaarlijks, op voorstel van de projectmedewerker Integratie, de begroting voor het volgende werkjaar op. De begroting bevat ten minste een raming van de nodige financiële middelen voor het volgende werkjaar.

De begroting is goedgekeurd indien de gewone meerderheid van de bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging deze goedkeurt.

Artikel 14 Het financieel verslag en de bestemming van het resultaat

Het beheerscomité maakt jaarlijks, op voorstel van de projectmedewerker Integratie, het financieel verslag van het afgelopen werkjaar op. Het financiële verslag bevat ten minste een overzicht van de inkomsten en uitgaven van de interlokale vereniging tijdens het afgelopen werkjaar.

Her financiële verslag wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging.

Het financiële verslag is goedgekeurd indien de gewone meerderheid van de bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging deze goedkeurt.

Het saldo van de rekening blijft ter beschikking van de interlokale vereniging en wordt aangewend voor de realisatie van de doelstellingen van de interlokale vereniging.

Een tekort op de rekening wordt achteraf verdeeld over de deelnemende gemeenten aan de hand van volgende financiële verdeelsleutel: de helft van het bedrag wordt evenredig gedeeld door de 7 participerende lokale besturen, de andere helft van het bedrag wordt verdeeld pro rata over de 7 lokale besturen, overeenkomstig het inwonersaantal per 1 januari van het betreffende jaar. Elk lokaal bestuur beslist autonoom de verdeling tussen OCMW en gemeente.

Artikel 15 Financiële controle

Elk lid van de interlokale vereniging heeft het recht om de financiële toestand van de interlokale vereniging te (laten) controleren.

Hoofdstuk 5. Informatieverstrekking aan de deelnemers

Artikel 16

De beraadslagingen van het beheerscomité worden vastgelegd in de notulen en ondertekend door de voorzitter en de secretaris van het beheerscomité. Deze notulen worden in een register verzameld en liggen ter inzage op de maatschappelijke zetel van de interlokale vereniging.

Afschrift van de notulen van elke vergadering zal ten gepaste tijde en op eenvoudig verzoek worden overgemaakt aan de deelnemers.

Artikel 17

De jaarlijkse evaluatie door de bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging gebeurt ter gelegenheid van de bespreking van het financieel verslag.

Hoofdstuk 6. Statutenwijziging, ontbinding en vereffening

Artikel 18 Statutenwijziging

De bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging kunnen beslissen om de statuten van de interlokale vereniging te wijzigen. Het beheerscomité kan over de statutenwijziging een advies formuleren aan de bevoegde raden.

De statutenwijziging is goedgekeurd indien tweederde meerderheid van de bevoegde raden deze goedkeurt.

Artikel 19 Vervroegde ontbinding en vereffening

De bevoegde raden van de leden van de interlokale vereniging kunnen beslissen tot vervroegde ontbinding van de interlokale vereniging. Het beheerscomité kan over de ontbinding een advies formuleren aan de bevoegde raden. Het advies bevat desgevallend een overzicht van de financiële toestand van de interlokale vereniging. In het ontbindingsbesluit kan een vereffenaar worden aangeduid.

De ontbinding is goedgekeurd indien de tweederde meerderheid van de bevoegde raden deze goedkeurt.

Na ontbinding wordt desgevallend het saldo van de rekening verdeeld over de deelnemende gemeenten aan de hand van een financiële verdeelsleutel die door het beheerscomité zal worden bepaald.

Artikel 2

De gemeenteraad keurt het huishoudelijk reglement van de interlokale vereniging Middenkempen goed als volgt:

INTERLOKALE VERENIGING MIDDENKEMPEN – HUISHOUELIJK REGLEMENT

Dit huishoudelijk reglement regelt de organisatie van de werkzaamheden van de interlokale vereniging, overeenkomstig de statuten. Het wordt bij de statuten gevoegd, zonder er deel van uit te maken.

1. Beheerscomité

1.1 Vergaderingen

Het beheerscomité vergadert, na oproeping door de voorzitter, minstens twee keer per jaar op vooraf vastgestelde data.

De uitnodiging voor de vergadering wordt verstuurd uiterlijk vijf werkdagen vóór de vergaderdatum.

In spoedeisende gevallen kan de termijn voor verzending van de uitnodiging herleid worden tot uiterlijk twee werkdagen vóór de vergaderdatum.

Indien minstens één derde van de leden van het beheerscomité daarom verzoekt, is de voorzitter van het beheerscomité verplicht het beheerscomité samen te roepen.

De uitnodiging voor de vergadering gebeurt schriftelijk en/of per e-mail en vermeldt datum, uur en plaats van vergadering, alsmede de agendapunten en alle relevante stukken.

De voorzitter bepaalt de definitieve agenda van de vergadering. De leden van het beheerscomité kunnen agendapunten aanbrenge

De voorzitter leidt de vergadering. De secretaris maakt de notulen van de vergadering op. Als secretaris wordt de projectmedewerker Integratie aangeduid.

1.2 Briefwisseling

Alle briefwisseling van het beheerscomité wordt ondertekend door de voorzitter en secretaris van het beheerscomité, behoudens bijzondere machtigingen.

Artikel 3

Kobe Vercauteren, schepen van gelijke kansen, wordt aangeduid om de gemeente Vorselaar te vertegenwoordigen in de interlokale vereniging 'Middenkempen'.

07. vzw Streekplatform Kempen Goedkeuring statuten en aanduiding vertegenwoordiger

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Besluit unaniem**

Artikel 1

De ontwerpstatuten van vzw Streekplatform Kempen goed te keuren.

Artikel 2

Om toe te treden tot vzw Streekplatform Kempen als werkend lid en de vzw Streekplatform Kempen mee op te richten. Hierdoor verbindt de gemeente zich er toe partner te worden van dit samenwerkingsverband met betrekking tot het streekbeleid in het kader van de ESF-oproep 354 – Versterkt streekbeleid.

Artikel 3

Filip Van den Broeck, schepen van economie, wordt aangeduid als vertegenwoordiger van de gemeente Vorselaar voor de Algemene Vergadering van de vzw Streekplatform Kempen.

08. Hernieuwing samenwerkingsovereenkomst tussen stad Turnhout en de gemeenten die deel uitmaken van de politiezone Geel-Laakdal-Meerhout, de politiezone Neteland, de politiezone Zuiderkempen en de politiezone Balen-Dessel-Mol, betreffende de bemiddeling in het kader van de GAS

De gemeenteraad van Vorselaar,

Besluit unaniem

Artikel 1

De gemeenteraad hecht goedkeuring aan de hernieuwing van de samenwerkingsovereenkomst tussen Stad Turnhout en de bedoelde partnergemeenten betreffende de GAS-bemiddeling met terugwerkende kracht vanaf 01 januari 2016.

09. Ontwerp Vlaams Uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval

Advies

De gemeenteraad van Vorselaar,

Besluit unaniem

Artikel 1

De gemeenteraad van Vorselaar dient advies in bij OVAM betreffende het Ontwerp Vlaams Uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval.

Artikel 2

Het advies van de gemeente Vorselaar wordt als volgt geformuleerd:

1. De gemeente Vorselaar ziet nieuw plan als prima springplank naar meer duurzaam materialenbeheer.

De gemeente onderschrijft de filosofie en de hoofdlijnen van het Ontwerp Uitvoeringsplan. Vlaanderen legt al enige jaren de beste resultaten van Europa voor inzake selectieve inzameling en recyclage van huishoudelijk afval. Het zal heel wat inspanningen vergen om die resultaten op datzelfde niveau te houden. Dat sterkt ons in onze overtuiging dat vernieuwing nodig is, dat de wijze van inzameling van het huishoudelijk afval door de lokale besturen nog meer dan vroeger het geval was op maat van de lokale omstandigheden moet worden geregeld, gestuurd en gecontroleerd. Dat nieuwe benaderingen zoals het stimuleren van de economie nodig zullen zijn om bijkomende stappen te zetten naar duurzamer materialenbeheer.

De gemeente Vorselaar wil zich dan ook daadwerkelijk inschakelen in “een economie die minder afhankelijk is van grondstoffenimport, die materialen in gesloten kringlopen doet bewegen en die energiezuinig is”. Dat het plan voor het eerst een

sterkere en stimulerende rol weglegt voor lokale besturen inzake deeleconomie is een stap vooruit. De resolute keuze om verder te kiezen voor materialenbeheer vraagt inderdaad maatregelen om de “hoeveelheid restafval die verbrand of gestort wordt af te bouwen, door de verwerkingscapaciteit van afval af te stemmen op het beschikbare aanbod”.

Verder onderschrijven we principieel de scope van het ontwerpplan, met name het in ogenschouw nemen van het huishoudelijk afval en het gelijkaardig bedrijfsafval (dat zowel het niet vergelijkbaar als het vergelijkbaar bedrijfsafval omvat). Tot slot is ook Vorselaar absoluut vragende partij voor een beleid dat kiest voor een doortastende aanpak van het zwerfvuil.

2. Vlaamse en lokale overheden ontwikkelen een gedeelde beleidsvisie

De Vlaamse gemeenten en hun samenwerkingsverbanden hebben een belangrijke opmerking bij het proces van totstandkoming van het afvalstoffenplan.

Uiteindelijk is het Vlaams materialenbeleid een voorbeeld bij uitstek van een beleidsdomein waar de Vlaamse en lokale overheden op zijn minst **een gelijk belang en een evenwaardige rol** in hebben. Vlaanderen zet de grote lijnen uit en bepaalt het ambitieniveau. De lokale besturen dragen de politieke, financiële en juridische verantwoordelijkheid om dat beleid vorm te geven. Ze vertegenwoordigen het democratische beleidsniveau dat instaat voor de praktische organisatie van het beleid en leggen daarvoor verantwoording af bij de bevolking.

We achten het dan ook een conditio sine qua non dat die lokale besturen, als democratische bestuurslaag die het beleid vertaalt naar de gezinnen, op zijn minst een evenwaardige rol spelen als de Vlaamse overheid bij de beoordeling van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende suggesties en opmerkingen. Dat versterkt overigens de visie die naar voor wordt geschoven in paragraaf 3.4 “Maatwerk voor lokale besturen” van het ontwerp van uitvoeringsplan.

Daarmee zou de OVAM ook tegemoet komen aan de filosofie zoals vastgelegd in het regeerakkoord, dat spreekt van:

- ✓ “een overheidslandschap dat bestaat uit sterke steden en gemeenten met meer bevoegdheden en autonomie”, “vertrouwen en ondersteuning voor de gemeenten om met hun eigen klemtonen te bouwen aan het Vlaanderen van morgen, waarbij de gemeenten in de eerste plaats verantwoording afleggen aan hun lokale democratie”,
- ✓ een “Vlaamse overheid als kaderstellende overheid die de grote doelstellingen van het Vlaamse beleid bepaalt” en “gemeenten die het vertrouwen krijgen om deze doelstellingen binnen hun eigen lokale context te realiseren en te bepalen welke middelen en mensen ze daartoe inzetten”,
- ✓ “niet langer rapporteren tot op het operationele niveau maar wel op hoofdlijnen”
- ✓ en een “Vlaams reglementair kader (ruimtelijke ordening, onroerend erfgoed, leefmilieu, huisvesting, ...) waarbij Vlaanderen de beleidsruimte van de lokale besturen aanzienlijk vergroot”.

3. Resoluut kiezen voor een versterking van de gemeentelijke regie over huishoudelijk afval

3.1 Algemeen

Gemeentebesturen spelen al lang een centrale rol in het Vlaamse materialenbeheer. Zij leggen in gemeentelijke politiereglementen de spelregels vast voor het beheer van afvalstoffen op hun grondgebied. Ze dragen daarbij de juridische verantwoordelijkheid, en presenteren de factuur aan de burger. Ze beslissen wat er operationeel moet gebeuren en sturen de complexe samenwerking tussen alle betrokkenen aan op hun grondgebied. Het ontwerp afvalplan bevestigt die rol als sleutelspeler van de lokale besturen (p.6). **Meer dan ooit is er nood aan een versterking van die rol.** De studies naar de impact van ruimtelijke en demografische evoluties bevestigen dat nood aan meer maatwerk en het maken van de nodige en juiste keuzes op het lokale niveau alleen maar toeneemt (zoals aangegeven op p. 9 ontwerp uitvoeringsplan). Gemeenten slagen er al jarenlang in die zoektocht naar een dienstverlening op maat en efficiënte manier vorm te geven door dit via onderlinge samenwerking aan te pakken in de schoot van hun afvalintercommunales. Die beheersstructuur heeft de lokale besturen in staat gesteld de kennis op te bouwen en de nodige investeringen te doen in infrastructuur en kennis. Tegelijk versterkt deze samenwerking de positie van de lokale besturen in hun samenwerking met de private afvalmarkt, die de voorbije jaren is gekenmerkt door grote verschuivingen en onzekerheid.

Het ontwerp uitvoeringsplan beaamt de strategische rol van de lokale besturen in het Vlaamse afval- en materialenbeleid, en stelt op p. 24 terecht "Zij (lokale besturen) staan veel dichterbij de burger en de lokale bedrijven en worden sneller geconfronteerd met nieuwe evoluties en praktische knelpunten (zie ook het Vlaams regeerakkoord). Het halen van de doelstellingen wordt dan ook in dat licht beoordeeld. In de komende planperiode wordt maximaal op maat van de lokale besturen gewerkt." We wensen te beklemtonen dat de belangrijke rol van de lokale besturen bij uitstek relevant is als de Vlaamse overheid zijn milieudoelstellingen wil behalen. Deze mikken op een verdere reductie van het huishoudelijk afval. Afvalvoorkomingsmaatregelen staan of vallen met de samenwerking met de burger. Het nabije contact tussen deze burger en de overheid speelt daarin een cruciale rol. Deze doelstellingen zijn gestoeld op een beleid dat commerciële motieven overstijgt. Lokale besturen zijn net een actor die geen baat hebben bij een stijgende omzet uit afvalbeheer, maar vanuit hun maatschappelijke rol mee instaan voor de realisatie van duurzame beleidsdoelstellingen. Dat ze daarbij lokaal vaak ook de link kunnen leggen met hun activiteiten in andere beleidsdomeinen maakt van hen de motor achter kleinschalige stappen richting verduurzaming.

Die gemeentelijke regisseursrol heeft op geen enkele manier aan belang verloren en het zou een ondoordachte keuze zijn ze in vraag te stellen of in te perken door ogenschijnlijk kleine en goed bedoelde ingrepen die mogelijk nefaste gevolgen kunnen hebben. Concreet denken we bijvoorbeeld aan de illusie dat extra inzamelkanalen via scholen of verenigingen de facto zullen leiden tot meer selectieve inzameling. Terwijl ze in praktijk vooral zorgen voor een verschuiving van afvalstromen van één inzamelkanaal naar een meerdere kleinere kanalen en aldus leiden tot een versnippering van de logistiek. De globale efficiëntie daalt hierdoor. En door de verspreiding over allerlei inzamelkanalen daalt de controleerbaarheid van wat er uiteindelijk met het afval gebeurt.

Het is precies dankzij de gemeentelijk regie dat niemand zich kan 'onttrekken' aan het systeem, financieel noch op het vlak van afvalscheiding aan de bron. Zonder gemeentelijke regie is het onmogelijk om na te gaan wie nog wat doet met zijn

afvalstoffen omdat gezinnen die geen afval aanbieden een “normaal” fenomeen worden. Ook als men zich dan illegaal ontdoet van de afvalstoffen. Het spreekt voor zich dat diegenen die beweren een eigen oplossing te hebben, niet langer bereid zullen zijn om mee te financieren aan het lokale afvalbeleid en vrijstelling zullen vragen van het bezit van een afvalcontainer of het betalen van de gemeentelijke afvalbelasting. Die discussie zien we vandaag al in de praktijk, bijvoorbeeld bij appartementsgebouwen of meergezinswoningen. Het valt daarbij nooit uit te sluiten dat deze mensen achteraf alsnog op één of andere manier gebruik maken van de gemeentelijke dienstverlening zonder er financieel nog toe bij te dragen. Afbouw van de gemeentelijke zorgplicht dreigt zo te zorgen voor het installeren van de mogelijkheid om ‘mee te liften’ ten koste van de burger die zijn afval netjes aanbiedt zoals het hoort. Commercieel geïnspireerde parallelle inzamelcircuits zullen focussen op die afvalstromen met een positieve marktwaarde. De opbrengsten van sommige materialen financieren momenteel ongeveer 10% van het lokale afvalbeleid. Als deze inkomsten verdwijnen, dan zullen de gemeenten ertoe verplicht worden hun afvalbelastingen verder te verhogen. In dit verband willen we wijzen op één van de conclusies uit het onderzoek dat de OVAM deed naar de gevolgen van demografische evoluties voor het Vlaamse afvalbeleid. Daarin pleitte men voor voorzichtigheid bij het vaststellen van tarieven in de afvaldienstverlening. Er blijkt niet veel draagvlak bij de bevolking voor een verdere toename van de lokale afvalbelastingen op welbepaalde afvalstromen. En bij de zwakste socio-economische groepen, die net aan belang zullen winnen, zouden te hoge tarieven leiden tot ontwijkgedrag. Om de globale kostprijs van de lokale afvaldienstverlening onder controle te houden, is het van belang dat kosten en baten van het materialenbeleid bij één en dezelfde instantie liggen. Wanneer door taakvervaging of cherry picking de baten van materialen met een positieve opbrengst niet meer door de lokale besturen gerecupereerd zullen worden, zal dit op lokaal niveau leiden tot een globaal hogere kostprijs, die finaal doorgerekend moet worden aan de gezinnen. Door demografische tendensen zou dit tot meer ontwijkgedrag kunnen leiden, iets wat dit plan net wil vermijden. Het laten afkomen van de interessante afvalstromen is voor de lokale besturen dan ook onaanvaardbaar. Dit betekent echter niet dat we geen rol zien weggelegd voor nieuwe systemen voor afvalinzameling, wel integendeel. Daar waar dat een meerwaarde kan betekenen door meer inzameling zonder in te gaan tegen de preventiegedachte, dat het kan gebeuren met gelijkaardige beschermingsmaatregelen voor het milieu, dat het mee kan zorgen voor een sterke bewustwording van alle betrokkenen in het ketenbeheer, zien lokale besturen zeker potentieel voor bijkomende inzamelkanalen. Maar dan wel met de juiste voorwaarden en garanties en onder hun aansturing.

3.2 Lokale besturen staan garant voor ambitieus beheer huishoudelijk afval
Het ontwerp uitvoeringsplan gaat in op de “Taakverdeling publieke en private actoren” onder punt 3.5. Daar wordt verwezen naar artikel 26 van het Materialendecreet: *“Dat artikel definieert de zorgplicht en geeft gemeenten het recht om via de opmaak van een gemeentelijk reglement de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen te regelen. Voor de bedrijfsafvalstoffen moet de afvalstoffenproducent beroep doen op private actoren (of van lokale besturen die onder dezelfde voorwaarden werken als een private speler)”* Deze omschrijving is onvolledig.

De gemeente Vorselaar stelt daarom voor om deze zin te vervangen door: “Dat artikel definieert de zorgplicht en geeft de juridische verantwoordelijkheid aan de gemeenten om via de opmaak van een gemeentelijk reglement de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen te regelen. Voor bedrijfsafvalstoffen moet de afvalstoffenproducent zelf een regeling treffen. Hij kan daarbij beroep doen op private actoren of op lokale besturen die voor niet met huishoudelijk afval vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen onder dezelfde voorwaarden werken als een private speler (registratie, contractplicht en aanrekening volledige kosten).”

Men omschrijft de regierol van de lokale besturen verder als *“gezinnen sensibiliseren, erover waken dat ze hun afval correct selectief inzamelen, al dan niet toelaten dat bepaalde actoren specifieke afvalstoffen inzamelen, ingrijpen als de inzameling of dienstverlening niet correct gebeurt en zorgen voor netheid van het gemeentelijke grondgebied.”* Deze omschrijving bevat inderdaad allemaal elementen van die regierol en is daarom een goede aanzet. Evenwel lijkt de rol van de gemeenten hier te beperkt en te operationeel geformuleerd.

De gemeente Vorselaar stelt daarom voor deze passage te vervangen door: “Gemeentebesturen spelen verder een centrale rol in het Vlaamse materialenbeheer. Zij leggen in gemeentelijke politiereglementen de spelregels vast voor het beheer van huishoudelijke afvalstoffen op hun grondgebied. Ze dragen daarbij de juridische verantwoordelijkheid, en presenteren de kosten aan de burger. Ze beslissen wat er operationeel moet gebeuren en sturen de complexe samenwerking tussen alle betrokkenen aan op hun grondgebied. Lokale besturen staan vanuit de gemeentelijke zorgplicht in voor de eerstelijnsopvang van huishoudelijke afvalstromen en de afvalstromen die door ontwijkgedrag ontstaan. De burger heeft het recht (en de plicht) om op een eenvoudige, correcte manier van zijn afvalstoffen af te geraken. De lokale besturen staan garant voor een georganiseerd netwerk van aan huis inzamelingen, inzamelpunten en recyclageparken die een oplossing bieden voor die maatschappelijke nood. De gemeenten werken aan de sensibilisering van hun bevolking, waken erover dat elkeen zijn afval correct selectief laat inzamelen, hebben de mogelijkheid om zelf in te staan voor de inzameling en verwerking, leggen vast welke actoren specifieke afvalstoffen inzamelen, komen tussenbeide als de inzameling of dienstverlening niet correct gebeurt en zorgen voor netheid van het gemeentelijke grondgebied.”

Deze passage in het ontwerp uitvoeringsplan gaat er van uit dat materialen in de toekomst alleen maar een meer positieve waarde zullen krijgen, waardoor er voortdurend initiatieven zullen ontstaan voor de inzameling er van. We zijn niet overtuigd van deze visie. Zo zien we in de praktijk vaak de omgekeerde beweging: waar de afzet van houtafval bijvoorbeeld tot voor enige maanden niet problematisch was, is de markt nu zo geëvolueerd dat dit plots wel een knelpunt is. Heel wat landen hebben nog een lange weg af te leggen in de invoering van selectieve inzameling. Een inhaalbeweging door deze landen zou precies kunnen leiden tot een veel groter aanbod aan secundaire grondstoffen, waardoor de waarde op de internationale markt zou kunnen dalen. Marktevoluties zijn m.a.w. moeilijk voorspelbaar. Nu al uitspraken doen in één of andere richting is daarom zeer voorbarig. En ook hier wijzen we er op dat we het principe dat die positieve stromen dan maar afgeroomd kunnen/zullen worden niet zomaar kunnen accepteren. Dat ondergraaft de

financiering van het materialenbeheer op langere termijn, en kan leiden tot meer ontwijkgedrag (zie opmerkingen hoger).

De gemeente Vorselaar stelt daarom voor om volgende passage:

“Naarmate meer materialen een positieve waarde krijgen, zullen er echter steeds meer initiatieven opduiken om deze afvalstromen in te zamelen, buiten de gemeentelijke inzamelkanalen om. De regierol van de lokale besturen komt daarmee onder druk te staan. Veel van deze initiatieven (bv via internet) zijn ook niet te registreren en te controleren. Bovendien zullen de eisen gesteld aan gescheiden inzameling met oog op hergebruik en recyclage en de complexiteit van producten en diensten die op de markt komen, verder toenemen. Daarnaast kent de markt van de recyclaten ook grote prijsfluctuaties. Hoe kunnen we in een fluctuerende markt continuïteit in de dienstverlening en in het afvalbeleid op maat (loketfunctie, sensibilisering en educatie, netheid en controle op sortering) garanderen? Deze evoluties, die zich nu reeds hebben ingezet voor bepaalde materiaalstromen, maar zich naar de toekomst wellicht zullen versterken, tonen aan dat Vlaanderen nood heeft aan een visie over hoe we hier best mee omgaan? Hoe kunnen we materiaalkringlopen maximaal sluiten, het afvalbeleid en de dienstverlening betaalbaar houden voor alle actoren?” op p.14

te vervangen door:

“De markt van gerecupereerde afvalstoffen kent soms grote prijsfluctuaties. In sommige gevallen leiden hoge opbrengsten van sommige materialen tot tijdelijke vormen van ‘cherry picking’, die echter terug verdwijnen bij teruglopende opbrengsten. Dat bemoeilijkt de controleerbaarheid en beheersbaarheid van het materialenbeheer. Het brengt daarenboven de gemeenten in de problemen. Zij staan immers in voor de gegarandeerde dienstverlening. Het ontstaan van ongewenste inzamelkanalen brengt de financiering en de continuïteit van de basisdienstverlening in het gedrang. Vlaanderen heeft nood aan een visie over hoe we hier best mee omgaan. Hoe kan de gemeentelijke sturing verder versterkt worden, met als doel het sluiten van materialenkringlopen en het behouden van garanties voor dienstverlening en beleid op de langere termijn?”

Actie 1 zou de gemeente Vorselaar vervangen door volgende tekst:

“Tijdens de planperiode zal de OVAM onderzoek en overleg opzetten naar de invloed van marktevoluties op het afval- en materialenbeleid. Volgende elementen zullen hierbij minstens opgenomen worden: een versterking van de gemeentelijke regierol en de leefbaarheid van de afvalinzameling (rekening houdend met continuïteit in dienstverlening, sensibilisering, educatie, controles op sortering, milieubescherming, netheid), transparantie, controleerbaarheid, de verantwoordelijkheid van de verschillende actoren met het oog op het vermijden van cherrypicking, ...”

3.3 Inzameling bij hoogbouw, appartementen en meergezinswoningen (deel 3.5.1.1)

De verzoeking om te komen tot een aangepaste dienstverlening bij appartementen en meergezinswoningen is terecht. De tekst van het ontwerp uitvoeringsplan lijkt te insinueren dat lokale besturen, in hun zoektocht naar oplossingen, verplicht moeten samenwerken met privaatrechtelijke ophalers. Het spreekt voor zich dat dit geen

verplichting kan zijn, maar voorwerp moet uitmaken van een keuze door het lokale bestuur, al dan niet afhankelijk van het feit of de gemeente beheersoverdracht heeft gedaan¹. We vinden het belangrijk dat het initiatiefrecht voor het opzetten van proefprojecten duidelijk ligt bij het lokale bestuur dat de juridische beheersverantwoordelijkheid draagt. Gemeenten hebben de plicht om alle huishoudelijke afval te registreren en te rapporteren aan de OVAM. Ze worden uitiem afgerekend op de resultaten van het gevoerde beleid. Dat laatste is onaanvaardbaar als die resultaten mee bepaald zouden worden door allerlei initiatieven van externen.

De gemeente Vorselaar stelt voor deze tekst als volgt te amenderen (zie doorhalingen en toevoegingen, aangeduid in het vet):
“De afvalophaling van appartementen en meergezinswoningen gebeurt vandaag soms door
privaatrechtelijke ophalers, zonder toestemming van de lokale overheid. Hier geldt het uitgangspunt dat de regierol bij de lokale besturen ligt. Zij moeten wel, in samenwerking met de bewoners ~~en de privaatrechtelijke ophalers~~, zoeken naar een aangepaste dienstverlening, zodat bewoners van een meergezinswoning op een vlotte en toegankelijke manier hun afvalstoffen selectief kunnen aanbieden. Daartoe kunnen **gemeenten en intercommunales** tijdens de planperiode proefprojecten **opzetten** ~~worden opgezet~~ om bepaalde vormen van inzameling uit te testen. Indien er hierbij tussen lokale besturen en privaatrechtelijke ophalers discussies optreden, zal de OVAM bemiddelend optreden.”

De gemeente beklemtoont het belang van handhaving over de selectieve inzameling van huishoudelijk afval, en steunen daarom volkomen de principes en inhoud van deel 11.1 van het ontwerp uitvoeringsplan. Het behoud van de huidige actie 51, die gemeenten meer mogelijkheden moet bieden om illegale inzameling van huishoudelijk afval te verbaliseren, is een belangrijk uitgangspunt.

3.4 Inzameling bij scholen en verenigingen (deel 3.5.1.2)

Gemeente stelt de meerwaarde hiervan uitdrukkelijk in vraag. Zo is het niet correct er van uit te gaan dat extra inzamelpunten de facto leiden tot betere dienstverlening en meer selectieve inzameling.

Wat evenwel moet kunnen is dat lokale besturen samen met scholen en verenigingen initiatieven nemen met een duidelijke educatieve, sensibiliserende invalshoek. Als men daarbij afval begint in te zamelen, ligt de focus best op wat vandaag niet selectief aan huis wordt ingezameld, of op afvalstoffen waarvoor we momenteel een onvoldoende hoge selectieve inzamelgraad halen.

3.5 Inzameling door de distributie

Het ontwerp uitvoeringsplan verwacht in deel 5.2 heel wat van de vrijwillige terugname door de distributiesector, voor wie de tekst een “belangrijke rol in de

¹ Bij beheersoverdracht door een gemeente naar een intergemeentelijk samenwerkingsverband, doet de gemeente afstand van haar recht om de betrokken dienstverlening nog zelf te organiseren, dan wel in samenwerking met een derde ander dan het intergemeentelijk samenwerkingsverband. In dat geval ligt de operationele keuze m.a.w. bij het intergemeentelijk samenwerkingsverband, en niet langer bij de gemeente.

selectieve inzameling” ziet. Ook hier echter gelden de hoger vermelde opmerkingen op de creatie van weer een bijkomend parallel circuit. Daarenboven heeft het onderzoek naar de mogelijke invoering van statiegeld duidelijk gemaakt dat er weinig animo bestaat bij de distributie om afvalstoffen in te zamelen.

Voor de lokale besturen kunnen vrijwillige terugnamesystemen bij eindverkopers in de toekomst naast de gemeentelijke inzamelinfrastructuur bestaan, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan (garanties op continuïteit, meer recyclage als doelstelling, geen pervers effect op preventie, voldoende milieubescherming). De focus ligt daarbij best op afvalstromen die vandaag niet selectief aan huis worden ingezameld, of waarvoor we momenteel een onvoldoende hoge selectieve inzamelgraad halen. Ultiem moeten dergelijke systemen leiden tot een versterking van de producentenverantwoordelijkheid voor meerdere, nieuwe afvalstromen, zodat de milieukosten vaker geïntegreerd worden in de verkoopprijs van producten. Dat kan namelijk een sterke stimulans geven richting een meer circulaire economie.

4. Doelstellingen op maat van de lokale omstandigheden

Het ontwerp uitvoeringsplan mikt op een verdere reductie van het restafval in Vlaanderen. Daarvoor legt de tekst doelstellingen vast omtrent de maximale hoeveelheid restafval die gemeenten mogen inzamelen. In tegenstelling met voorgaande plannen is de doelstelling nu meer op maat van de sociaaleconomische kenmerken van de gemeenten. De lokale besturen gaan akkoord met de filosofie van deze nieuwe benadering. We vragen uitdrukkelijk de berekeningsmethodiek, zoals omschreven in bijlage 4 van het ontwerp uitvoeringsplan, te behouden. Zeker de compensatie voor vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen, ingezameld door de gemeenten, is van belang.

Omdat het hier een volkomen nieuwe methodiek betreft, is de **wijze waarop de OVAM hier mee zal omgaan** cruciaal. De doelstellingen zijn dermate nieuw, dat ze niet als een harde referentie gebruikt kunnen worden, maar op zich geëvalueerd moeten worden op hun correctheid en haalbaarheid, gekoppeld aan het beleid dat de gemeenten hebben opgezet.

Het mediaan afvalcijfer in een cluster is momenteel de resultante van zowel het reeds gevoerde afvalbeleid in de meerderheid van groep gemeenten binnen de cluster, als van de socio-economische parameters die de cluster bepalen. Specifieke beleidsmaatregelen kunnen aanwezig zijn bij een meerderheid van gemeenten binnen een cluster, en zo de berekende restafvaldoelstelling enigszins scheeffrekken. Deze vaststelling verklaart ook waarom (buur)gemeenten en clusters met een relatief gelijkend socio-economisch profiel maar gelegen in een verschillende cluster, totaal verschillende afvaldoelstellingen kunnen hebben. Soms zijn er verschillen in doelstellingen tussen gemeenten van meer dan 40 kg restafval per inwoner per jaar. Deze zijn vandaag niet altijd eenvoudig te verklaren. Het zou niet billijk zijn om op basis hiervan in dergelijke situaties het afvalbeleid van buurgemeenten totaal verschillend te gaan waarderen, of om deze gemeenten zeer ongelijke inspanningen op te leggen. Qua werkwijze adviseert de gemeente daarom het volgende:

- De huidige berekeningsmethode is door de OVAM gebruikt om een doelstelling te bepalen voor Vlaanderen. We steunen deze, omdat deze berekening over alle gemeenten heen fouten zowel naar boven als naar onder

wellicht compenseert en voor de 308 gemeenten samen een vrij realistisch beeld biedt.

- Evenwel pleiten we er voor de gemeentelijke doelstellingen uit het ontwerp uitvoeringsplan momenteel als richtsnoer te hanteren en er geen verre gaande gemeentelijke beleidsevaluatie aan vast te hangen. De berekeningsmethodiek is namelijk dermate nieuw, dat hiervoor bij de lokale besturen geen draagvlak zal zijn.
- Als de OVAM toch vragende partij is om ook tussentijds het beleid in een welbepaalde regio te toetsen, kan men de fouten uit de berekening deels milderden door per intercommunale een doelstelling te berekenen als gemiddelde van de momenteel berekende voor de aangesloten gemeenten en deze dan aldus in een eerste fase op intercommunaal niveau te toetsen.
- De planperiode kan een leertraject inhouden om deze methodiek verder te verfijnen en verbeteren, met als doel op termijn wél te komen tot scherpere gemeentelijke doelstellingen. Daarom pleiten we er voor af te stappen van de papieren rapportage, en over te gaan naar een systematische visitatie door de OVAM van de gemeenten. Daarbij kunnen dan de effectieve resultaten bekeken worden, in combinatie met het lokale beleid, zodat een inschatting van de succes- en faalfactoren makkelijker wordt.
- Tot slot bevelen we aan om in de komende jaren door verder onderzoek, de invloed van reeds gevoerd afvalbeleid en socio-economische parameters verder statistisch te scheiden (via een multifactoriële analyse). Zo kunnen objectievere afvaldoelstellingen worden gesteld.

De VVSG en INTERAFVAL gaan akkoord met het opzetten van lerende netwerken (actie 2 van het ontwerp uitvoeringsplan). INTERAFVAL sluit niet uit om hiervoor als trekker op te treden, maar kan dit enkel als hiervoor financiële ondersteuning vanuit de Vlaamse overheid voorzien kan worden. De eigen middelen van INTERAFVAL laten immers niet toe dergelijke activiteit op te zetten.

Voorstel van tekstwijziging op p. 25:

“In samenwerking met de VVSG en Interafval **en met financiële ondersteuning door de Vlaamse overheid** worden in de planperiode ‘lerende netwerken’ gestart.”

In diezelfde lijn steunen we actie 3 (benchmarken) en 4 (actief begeleiden van slecht scorende lokale besturen), met die nuance dat het de ambitie zou moeten zijn om de plaatsbezoeken open te trekken tot alle gemeenten, en niet te beperken tot de lokale besturen met de hoogste restafvalcijfers. Tijdens de planperiode kan de OVAM aan de hand van de benchmark en begeleiding de nieuwe doelstellingen evalueren, en eventueel bijsturen.

Toe te voegen aan actie 4:

“Het is de bedoeling op termijn af te stappen van de papieren rapportage door gemeenten aan de OVAM, en dit te vervangen door een systematische visitatie. Deze moet toelaten het lokale beleid grondig te evalueren en de succes- en faalfactoren er van beter in te kunnen schatten. Dat laat toe om tijdens de planperiode de nieuwe doelstellingen grondig te evalueren en desgevallend bij te sturen indien nodig.”

5. Gemeenten helpen bedrijven om afval selectief aan te bieden

De spelregels die vandaag gelden voor de inzameling van bedrijfsafval door lokale besturen zijn in het ontwerp uitvoeringsplan helder en correct omschreven in het kadertje op p. 16. Voor de VVSG en INTERAFVAL is het belangrijk dat deze juiste juridische omschrijving in die vorm in het uiteindelijke plan blijft. Op andere plaatsen bevat het ontwerp passages die onvoldoende nuance bevatten en zo niet altijd accuraat zijn. Bijvoorbeeld op

- p. 13: “Voor de bedrijfsafvalstoffen moet de afvalstoffenproducent beroep doen op private actoren (of van lokale besturen die onder dezelfde voorwaarden werken als een private speler).”: klopt niet want de voorwaarden van private spelers gelden enkel bij inzameling van niet vergelijkbaar bedrijfsafval;
- p. 20 (laatste paragraaf in het kadertje): aparte registratie geldt alleen voor gelijkaardig bedrijfsrestafval en niet voor vergelijkbaar;
- p. 28: “de gemeente rekent de volledige kosten van de inzameling en verwerking van die stromen door aan de aanbiedende bedrijven”: klopt niet voor met huishoudelijk afval vergelijkbare hoeveelheden.

De OVAM poogt de nuances evenwel vaak te verduidelijken door de invoering van de nieuwe term ‘**gelijkaardig**’ bedrijfsafval. Alhoewel deze vandaag juridisch niet echt bestaat, vinden we hem wél een handig instrument om helder de toepasselijke voorwaarden in te schatten. Hij is zonder meer nuttig en daarom stellen we voor de term op termijn ook een juridische grondslag te geven.

Zeker voor kleine selectieve bedrijfsafvalstromen valt er veel te zeggen voor een gedeeltelijke integratie van de inzameling er van in deze van het huishoudelijk afval. Het betreft vaak relatief kleine hoeveelheden, die ontstaan in de kernen van dorpen en steden. Het heeft geen enkele zin om de logistiek van inzameling van deze stromen te versnipperen over meerdere vrachtwagens die voor dezelfde materialen door dezelfde straten rijden. Dat is weinig efficiënt en zorgt ultiem voor meer uitstoot. Om die redenen kunnen we de filosofie omtrent de inzameling van bedrijfsafval, zoals omschreven in 3.5.2.1, 3.5.2.2 en 3.5.3 grotendeels volgen en stellen we voor deze tekst als dusdanig te behouden. Wel lijkt het ons zinvol om in 3.5.2.1 sterker te beklemtonen dat de meerwaarde hier vooral ligt voor “beperkte **selectieve** afvalhoeveelheden” (2° regel). Het is namelijk hoegenaamd niet de ambitie van gemeenten en intercommunales om grote hoeveelheden bedrijfsrestafval in te gaan zamelen.

Zoals omschreven in deel 4.2 van het ontwerp uitvoeringsplan valt nog heel wat winst te rapen in de selectieve inzameling van bedrijfsafval. Het plan verwijst er hier (en op p. 39) naar dat bedrijfsrestafval nog voor 20% uit materialen zou bestaan die gerecycleerd kunnen worden. We stellen voor te verduidelijken of het hier gaat over technisch recycleerbaar, dan wel louter economisch recycleerbaar.

Bovenaan p. 24 suggereert de OVAM om de evolutie van de selectieve inzameling bij bedrijven verder op te volgen aan de hand van het aantal recipiënten voor selectieve inzameling. Dat lijkt ons weinig zinvol. Het hebben van een container

betekent namelijk niet dat men goed sorteert. Tevens geeft dit een zeer onvolledig beeld omdat men geen zicht heeft op die bedrijven die (sommige) met huishoudelijk vergelijkbare selectieve fracties aanbieden aan het gemeentelijk inzamelcircuit voor selectieve huishoudelijke afvalstromen. Een betere wijze van opvolging is een betere monitoring van de hoeveelheden afval, ingezameld door ophalers. De VVSG en INTERAFVAL pleiten er voor dat de OVAM hierin zelf zou investeren. Het lijkt ons onverdedigbaar dergelijke informatieverzameling en –opvolging over te laten aan de sector zelf, die dan onvermijdelijk optreedt als rechter en partij. Concreet stellen we voor de eerste twee paragrafen op p. 24 te schrappen.

We stellen nog voor om bij actie 12 (professionalisering inzameling bedrijfsafval) VVSG en INTERAFVAL toe te voegen als betrokkene.

Actie 13 wil publieke bedrijventerreinbeheerders stimuleren om proefprojecten in te dienen voor collectief afvalbeheer en meer selectieve inzameling. Het is evenwel niet de bedoeling om via die weg een parallel inzamelcircuit op te zetten voor huishoudelijk afval. Daarom pleiten we er voor om hier letterlijk te verduidelijken dat het gaat om een collectief systeem voor het bedrijfsafval van de aangelande bedrijven.

6. Eindverwerking als belangrijk element van een geïntegreerd afvalbeleid

De lokale besturen ondersteunen het Vlaams regeerakkoord dat pleit voor een afstemming van de verwerkingscapaciteit op het aanbod aan te verwerken afval en sluiten zich dus volmondig aan bij de principes, omschreven in deel 9.1.1 van het ontwerp uitvoeringsplan. We onderschrijven tevens de benadering omtrent nieuwe vergunningen, zoals vastgelegd in het kadertje op p. 77 van het ontwerp uitvoeringsplan. De lokale besturen zijn vragende partij voor de ontwikkeling van een instrument dat toelaat om de vrijwillige afbouw van verbrandingscapaciteit te ondersteunen, zoals voorgesteld in actie 41. Mogelijke onderdelen van dergelijk instrumentarium kunnen zijn:

- Tijdelijke import van afval ter invulling van overcapaciteiten. Bij voorkeur uit landen met een gebrek aan eigen capaciteit, en in het kader van bilaterale afspraken tussen beide landen;
- Het blijven bewaken van de zelfvoorziening;
- Het prioritair inzetten van de beschikbare capaciteiten voor de verwerking van afvalstromen, afkomstig van landfill mining;
- Cofinanciering van vrijwillige sluiting van installaties middels solidaire fondsvorming.

We geloven niet in opgelegde, verplichte sluitingen omwille van capaciteitsredenen.

Geheel in lijn met deze principes is het van belang voldoende duidelijk te blijven omschrijven dat Vlaanderen voor het eigen afval resoluut blijft kiezen voor toepassing van het zelfvoorzieningsprincipe.

We stellen daarom voor om de principes, zoals omschreven in het huidige uitvoeringsplan, volledig te herhalen in het nieuwe afvalstoffenplan:
“Vlaanderen hanteert het principe van de zelfvoorziening en kiest ervoor om zelf de volledige verantwoordelijkheid te nemen voor de verwijdering van het Vlaamse

gemengd stedelijk afval, wat betekent dat de gewestgrenzen in principe gesloten blijven voor export voor verwijdering door verbranding (D10) en voor nuttige toepassing (R1) van dit afval. Voor import en export voor verwijdering van een welbepaalde hoeveelheid afvalstoffen binnen een welbepaalde periode met een welbepaalde oorsprong en bestemming naar **andere gewesten** is de expliciete toelating van de Vlaamse minister van Leefmilieu vereist. Voor invoer uit en uitvoer **naar het buitenland** wordt bovendien de EVOA-procedure gevolgd.

De principes en praktische gevolgen van het zelfvoorzieningsprincipe voor GSA en de bedrijfsafvalstoffen die in dezelfde verwerkingsinstallaties worden verwerkt formuleert Vlaanderen als volgt in zijn beleidsplanning:

Vlaanderen kiest ervoor om zelf de volledige verantwoordelijkheid te nemen voor de verwerking, hetzij door verwijdering of door nuttige toepassing, van belangrijke stromen huishoudelijk en bedrijfsafval. Verder in de tekst wordt gedetailleerd aangegeven welke GSA-stromen onder het zelfvoorzieningsprincipe vallen. Voor nuttige toepassing of verwijdering van die stromen blijven de grenzen, inclusief de gewestgrenzen, dus gesloten.

Het begrip "gemengd stedelijk afval" werd door de Kaderrichtlijn Afvalstoffen geïntroduceerd en overgenomen in het Materialendecreet, en wel als volgt: huishoudelijk afval, alsmede bedrijfs-, industrieel en institutioneel afval dat qua aard en samenstelling te vergelijken is met huishoudelijk afval, behoudens de in bijlage van beschikking 2000/532/EG onder 20 01 genoemde fracties die afzonderlijk aan de bron worden ingezameld, en de onder 20 02 van die bijlage genoemde andere afvalstoffen.

Concreet betekent dit dat volgende stromen onder de definitie van gemengd stedelijk afval vallen:

Huishoudelijk afval

Onder 'huishoudelijk restafval' verstaat men zowel huisvuil, grofvuil als gemeentevuil. Huisvuil omvat alle afvalstoffen die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding en de gelijkgestelde afvalstoffen die in de voorgeschreven recipiënten voor huisvuilophaling kunnen worden geborgen, met uitzondering van selectief ingezamelde afvalstoffen. Het grofvuil beschouwen we als een gemengde stroom die omwille van omvang, aard of gewicht niet in het recipiënt van de huisvuilophaling geborgen kan worden. Gemeentevuil omvat straat- en veegvuil, afval van recipiënten tegen de bestrijding van zwerfvuil, opruiming van sluikstorten. Gemeentevuil omvat niet: (1) riool- en kolkenslib, afval van de afbraak van kunstwerken, wegen, gebouwen, afval van de gemeentelijke werkplaatsen (olie, auto-onderdelen van het gemeentelijke wagenpark), (2) plantsoenafval, bermmaaisel en gemeentelijk groenafval, (3) slib van septische putten, (4) reinigingsmateriaal van waterlopen, grachtafval, (5) marktafval, (6) strandafval. Het is met deze afbakening dat gemeentevuil kan worden beschouwd als gemengd stedelijk afval dat (zij het onrechtstreeks) is ingezameld van particuliere huishoudens (en eventueel ook andere producenten).

Het PMD-afval en het sorteeresidu van PMD-afval vallen onder de definitie van GSA.

Bedrijfsafval, industrieel afval en institutioneel afval dat qua aard en samenstelling te vergelijken is met huishoudelijk afval;

Restfracties na uitsortering van recycleerbare materialen uit bovenstaande stromen. De restfractie van het uitsorteren van GSA valt ook onder GSA indien door een afvalverwerkingsoperatie de eigenschappen niet wezenlijk worden veranderd. Het begrip “wezenlijke verandering” wordt verder in deze tekst gedefinieerd.

Restfracties van het uitsorteren van recycleerbare materialen uit selectief ingezamelde stromen van huishoudelijke oorsprong.

Huishoudelijke afvalstoffen die volgens VLAREMA gescheiden moeten worden aangeboden en afzonderlijk worden gehouden bij ophaling en inzameling (de ‘afzonderlijk aan de bron’ in te zamelen fracties waaronder papier, PMD, textiel, hout, metaal, enz.), leveren na sortering eventuele restfracties op. De selectief ingezamelde stromen verdienen in de regel aparte bewerking en materiaalrecuperatie. Zij zijn niet als zodanig ‘gemengd’ ingezameld, maar de sorteeresidu's horen in feite thuis in de gemengde restfractie van het huishoudelijk of vergelijkbaar bedrijfsafval. Ook hier geldt het principe dat wanneer de samenstelling van de restfractie wezenlijk is veranderd deze restfractie niet meer onder de term GSA valt.

Alle verwijderingshandelingen van afvalstoffen vallen per definitie onder het zelfvoorzieningsprincipe, ongeacht de aard van de afvalstof. Wat onder “verwijdering” wordt verstaan zijn alle D-codes. Voor afvalverbranding kan dit afgeleid worden uit de richtlijnen voor de berekening van de R1-D10-codes voor wat betreft gemengd stedelijk afval. In geval van onenigheid tussen de bevoegde overheden over de status van de bestemming en de classificatie van de afvalverwerking bij in- en uitvoer, geldt de strengste interpretatie.

Gaat het echter over nuttige toepassing door verbranding met energiewinning (R1 of R12/R1 of R13/R1), dan is het zelfvoorzieningsprincipe van kracht in de volgende gevallen:

- Het betreft huishoudelijk afval;
- Het gaat over bedrijfsafval, industrieel afval en institutioneel afval dat qua aard en samenstelling te vergelijken is met huishoudelijk afval en dat samen ingezameld wordt met afval van particuliere huishoudens. Het begrip inzameling is in de Kaderrichtlijn Afvalstoffen ruim gedefinieerd. De inzameling bevat zowel de ophaling (verzameling), voorlopige sortering en opslag. De kans op fysieke vermenging of samenvoeging is het ultieme criterium. Indien een inrichting vergund is voor overslag en sortering van zowel huishoudelijk als vergelijkbaar bedrijfsafval, wordt het zelfvoorzieningsprincipe ook voor het vergelijkbaar bedrijfsafval toegepast, ook als dit vergelijkbaar bedrijfsafval voorafgaand aan de overslag of sortering apart van huishoudelijk afval werd opgehaald.
- Restfracties (sorteeresidu's), ontstaan door het uitsorteren van huishoudelijk afval en bedrijfsafval dat naar aard en samenstelling te vergelijken is met huishoudelijk afval;
- Restfracties van het uitsorteren van selectief ingezamelde stromen van huishoudelijke oorsprong en van bedrijfsmatige oorsprong, indien samen ingezameld met de huishoudelijke selectieve afvalstoffen;
- Gemengd stedelijk afval van bedrijfsmatige oorsprong, dat volledig apart van afval van particuliere huishoudens wordt ingezameld, maar waar niet is voldaan aan de minimale scheidingsregels zoals opgelegd in VLAREMA.

Het zelfvoorzieningsprincipe is niet van toepassing is indien de afvalstoffen een wezenlijke verandering hebben ondergaan (zie verder).

Het zelfvoorzieningsprincipe is niet van toepassing op gemengd stedelijk afval van andere producenten dan particuliere huishoudens (vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen) indien er voor de inzameling strikt gescheiden kanalen worden aangehouden (tijdens ophaling, opslag en sortering in installaties waarin geen huishoudelijke afvalstoffen worden verwerkt). De exploitant moet hiertoe de bewijzen aan de OVAM leveren.

Afval en toepassingen waarvoor in- of export mogelijk is.

De grenzen zijn open voor nuttige toepassing van:

- Selectief ingezamelde stromen, ongeacht of deze van bedrijfsmatige of huishoudelijke oorsprong zijn, die bestemd zijn voor materiaalrecyclage. Hier kunnen wel voorwaarden worden opgelegd in overeenstemming met te behalen % recyclage, bestemming van eventueel residu, enz. Dit is zeker het geval voor PMD dat weliswaar GSA is maar waarvoor het zelfvoorzieningsprincipe niet toegepast wordt.
- Gemengd stedelijk afval bestemd voor R1-verwerking, afkomstig van particulieren alsook van andere producenten, waarop in Vlaanderen een afvalverwerkingsoperatie is gebeurd waardoor wordt voldaan aan volgende cumulatieve voorwaarden:
 - a) het afval bevat geen fracties meer die overeenkomstig VLAREMA selectief moeten worden ingezameld;
 - b) de eigenschappen van de afvalstoffen werden wezenlijk veranderd.

Er is sprake van een wezenlijke verandering indien één van onderstaande verwerkingswijzen werd toegepast:

- Afval biologisch gedroogd (aërobe compostering). De input van de installatie mag alleen bestaan uit huishoudelijk afval dat conform het gemeentereglement werd ingezameld of uit bedrijfsafvalstoffen die niet meer in aanmerking komen voor materiaalrecyclage. De biologische droging moet gebeuren in een volledig gesloten bedrijfsproces dat beschikt over een nageschakelde luchtbehandeling/luchtzuivering. Het op deze wijze bekomen product dient nogmaals een sortering te ondergaan met als doel de maximale afscheiding van de ferro en non ferro-fractie in de installatie zelf alvorens afvoer naar energetische verwerking. Het eindproduct moet een drogestofgehalte te hebben van gemiddeld 80% met een minimum van 75%.
- De afvalstoffen worden omgevormd tot fluff of pellets én de calorische waarde meer dan 15 MJ/kg bedraagt én de kwaliteit homogeen is met als doel om de fluff of pellet in te zetten als brandstof in een meeverbrandingsinstallatie, zoals gedefinieerd in VLAREM. De OVAM geeft volgende invulling aan de term fluff. De fluff moet worden bekomen na het doorlopen van een sorteerinstallatie die gericht is op maximale, hoogwaardige materiaalrecyclage. Het is aan de OVAM om te oordelen of de installatie hieraan voldoet. De fluff is het sorteeresidu, heeft een maximale afmeting van 30 mm, heeft minstens een calorische waarde van 15 MJ/kg en moet homogeen zijn van kwaliteit (calorische waarde, vochtgehalte, samenstelling) zodat het als brandstof kan worden ingezet in een meeverbrandingsinstallatie. Omdat het doel moet zijn om de fluff in te zetten als brandstof in een meeverbrandingsinstallatie, werd een stukgrootte van 30 mm vooropgesteld. Meerdere onafhankelijke bronnen bevestigen dat dit inderdaad 30 mm is of kleiner. Pellet wordt gedefinieerd als geperste fluff.
- Gemengd stedelijk afval van andere producenten dan particuliere huishoudens (vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen), op voorwaarde dat de inrichting in kwestie aantoonbaar dat het vergelijkbaar bedrijfsafval in een fysisch en administratief duidelijk gescheiden circuit behandeld wordt van huishoudelijk afval dat mogelijk ook op de

inrichting toekomt, zowel tijdens ophaling, opslag en sortering. Daarenboven moeten de recycleerbare afvalstoffen aan de bron uitgesorteerd zijn conform de bepalingen van het VLAREMA of in Vlaanderen worden nagesorteerd alvorens de uitvoer plaatsvindt.

- Uitgesorteerde bedrijfsafvalstoffen die niet naar aard en samenstelling te vergelijken zijn met huishoudelijke afvalstoffen en die afzonderlijk van GSA, waarop het zelfvoorzieningsprincipe van toepassing is, zijn ingezameld.

Als belangrijke randvoorwaarde geldt dat de invoer van afvalstoffen naar installaties voor R1 kan beperkt worden indien de verwerking van Vlaams afval in het gedrang komt.”

Gemeente Vorselaar onderschrijft de methodiek van het ontwerp uitvoeringsplan voor capaciteitsplanning, ook al beseffen we dat ie niet perfect is. Een groot probleem evenwel blijft de oneigenlijke uitbreiding van de verwerkingscapaciteit door de vergunning van biomassa-installaties, die vervolgens oneigenlijk gebruikt worden voor de verbranding van (rest)afval. Daarom pleiten we er voor om onder deel 9.1.2 helder te stellen dat dergelijke installaties niet vergund kunnen worden onder rubriek 2 van Vlarem, noch een aanpassing in die zin van hun vergunning kunnen bekomen, zonder dat daarbij de capaciteitsplanning in overweging is genomen.

De voorbije jaren hebben we voorbeelden gezien van concrete dossiers, waarbij de vergunningverlenende overheid niet altijd rekening hield met de bepalingen van het uitvoeringsplan, nochtans een bindend document voor de overheden. Het advies van de OVAM, dat in dossiers van materialenbeheer vrij doorslaggevend zou moeten zijn, raakte daarbij soms ondergesneeuwd onder de overige afwegingen. Omdat het principe van afstemming van capaciteit op aanbod een belangrijk uitgangspunt is, ook van het regeerakkoord, pleit de gemeente er voor om in het plan op te nemen dat de OVAM telkens de noodzaak zal overwegen om in beroep te gaan tegen vergunningen voor nieuwe installaties of capaciteitsuitbreiding voor afvalverbranding (biomassa of andere) indien bij die vergunningverlening onvoldoende rekening is gehouden met de laatste geactualiseerde Vlaamse capaciteitsplanning.

Die problematiek zal zeker ook voldoende aan bod moeten komen bij de uitwerking van actie 44 van het ontwerp uitvoeringsplan. We vinden het daarom belangrijk dat zowel INTERAFVAL als Febem als betrokkene worden opgenomen bij deze actie, die we qua inhoudelijke beschrijving overigens als heel problematisch ervaren. Ze illustreert ons inziens het totale gebrek aan afstemming tussen het Vlaamse materialen- en energiebeleid. Waar men energierecuperatie bij afvalverwerking bijna stiefmoederlijk behandelt, kiest Vlaanderen anderzijds voor een beleid met forse ondersteuning – we spreken over miljarden euro's – voor biomassacentrales, die slechts zelden met evenveel kritische zin worden bekeken als het gaat over energieprestaties of emissies in vergelijking met de wijze waarop men de afvalverbranding benadert. Voor biomassa-installaties geldt geen systematiek van een voortdurend streven naar een hogere energie-efficiëntie, of denkt men er helemaal niet aan om een nog onbekende BREF op te leggen. De afvalverbrandingssector is zeker bereid om bijkomend te investeren in een optimalisatie van energierecuperatie, of in de soms moeilijke zoektocht naar mogelijkheden voor efficiënte warmterecuperatie met garanties voor de lange termijn. Maar dat vereist enige rechtszekerheid, en die is er momenteel onvoldoende. Dat men steun enkel wil voorzien voor nieuwe projecten (wat is een project overigens?) is

in dat opzicht storend, en vanuit beleidsmatig oogpunt ook niet verstandig als dat betekent dat een verbetering bij een bestaande installatie niet in aanmerking komt.

Voor actie 44 stellen we de volgende alternatieve tekst voor:

Actie 44: naar een betere afstemming van het materialenbeleid met het energiebeleid in Vlaanderen

- De OVAM zal tijdens de planperiode ijveren voor een betere afstemming tussen het Vlaamse materialenbeleid en het energiebeleid. Uitgangspunten daarbij zijn:
- het energiebeleid mag het materialenbeleid niet verstoren;
- en principe van gelijke behandeling: als het gebruik van sommige brandstoffen ondersteund wordt, dan moet die steun op vergelijkbare wijze gelden voor alle installaties;
- een sterkere afstemming op vlak en emissies en efficiëntie.

Trekker: OVAM

Betrokkenen: LNE, VEA, INTERAFVAL, Febem

Een verdere verbetering van de uitstoot en energieprestaties van de installaties in Vlaanderen vinden we belangrijk. Het ontwerp uitvoeringsplan stelt op p. 79 dat installaties bij hervergunning zullen moeten voldoen “aan de voorwaarden van het BREF voor nieuwe installaties”. Op vandaag zijn deze voorwaarden nog niet definitief bekend. Daarenboven zou dit betekenen dat Vlaanderen op dit vlak strenger zou zijn dan datgene vastgelegd op Europees niveau. De VVSG en INTERAFVAL kunnen daarmee niet akkoord gaan en stellen voor deze passage te schrappen.

Inzake afvalverwerkingstechnologie is er de afgelopen jaren ongetwijfeld evolutie geweest. Het laatste echte grote Vlaamse onderzoek naar geschikte technieken dateert ondertussen al van 2001². We stellen daarom voor om in de planperiode dit onderzoek grondig te actualiseren en een actie in die zin toe te voegen aan het uitvoeringsplan.

7. Naar een sterkere aanpak van zwerfvuil en sluikstorten

Zwerfvuil blijft één van de grootste ergernissen van de Vlaming. Lokale besturen hebben vaak het gevoel een verloren gevecht te leveren. Gemeente is daarom vragende partij voor een versterkt beleid, met **meer aandacht voor maatregelen aan de bron**. We steunen de doelstelling om tegen 2022 de hoeveelheid zwerfvuil af te laten nemen met 20 gewichtsprocent. Ter evaluatie daarvan stellen we voor te werken op basis van de informatie, destijds ingezameld via de studie, uitgevoerd door K+V, naar de hoeveelheden zwerfvuil in Vlaanderen en de er aan gerelateerde kosten. Daarnaast is het voor de gemeente belangrijk dat de monitoring van de indicatoren op een onafhankelijke manier wordt uitgevoerd. Concreet stellen we daarom voor dat de OVAM als enige trekker optreedt voor de uitvoering van actie 48. Diverse leden van de stuurgroep zwerfvuil zijn namelijk te sterk betrokken partij bij de evaluatie van het halen van de doelstellingen om daar als trekker in op te treden. In dat geval zou duidelijk sprake zijn van een ‘rechter en partij’-situatie.

² VITO, Vergelijking van verwerkingsscenario's voor restfractie van HHA en niet-specifiek categorie II bedrijfsafval.

De in de ontwerptekst genoemde streefcijfers zijn slechts van indicatieve aard.

De gemeente Vorselaar stelt voor om tekst als volgt aan te passen: “Tegen 2022 neemt de hoeveelheid zwerfvuil significant af. Meer concreet wordt deze doelstelling beoordeeld aan de hand van de volgende indicatoren, en de daaraan gekoppeld (indicatieve) streefcijfers.”

Daarnaast stelt de ontwerptekst bij actie 48: “In 2018 wordt de algemene doelstelling geëvalueerd op basis van een meting van bovenstaande indicatoren. Indien blijkt dat er onvoldoende een positieve trend in de afname van het zwerfvuil is ingezet, zal het beleid worden bijgestuurd en wordt bekeken in welke mate bestaande instrumenten krachtiger moeten worden ingezet of bijkomende instrumenten, zoals bijvoorbeeld statiegeld, moeten worden aangesproken”. Het is uit deze tekst niet duidelijk welke tussentijdse doelstelling in 2018 wordt opgelegd. Nochtans is zo’n perspectief essentieel om te bepalen of het beleid al dan niet werkt en of er moet ingezet worden op bijkomende instrumenten. De gemeente stelt voor om een tussentijdse doelstelling voor 2018 in het ontwerpplan te schrijven van een reductie van het zwerfvuil met 7 gewichtspersent. In 2018 is immers een derde van de planperiode verstreken en met 7% liggen we dan lineair op schema om de beleidsdoelstelling te halen.

Vlaanderen kiest in het ontwerp van uitvoeringsplan voor een aanpak die voortbouwt op deze van de afgelopen jaren, de zogenaamde ‘vijfpijleraanpak’ met aandacht voor infrastructuur, participatie, handhaving, communicatie en omgeving. Begin december 2015 [stelde de Belgische delegatie in de Europese Raad](#) echter zelf dat het huidige beleid in Vlaanderen er onvoldoende in slaagt om de hoeveelheid afval van consumptie buitenshuis en zwerfvuil te doen afnemen. Volgens de nota van de Belgische delegatie is dat beleid vooral gestoeld op bewustmakingscampagnes en opruimacties. Tegelijkertijd stelt België dat meer repressie moeilijk is aangezien het moeilijk is om daders te identificeren. De Belgische delegatie verzocht de Europese Commissie om de mogelijkheid voor een statiegeldsysteem voor herbruikbare en recycleerbare verpakkingen te onderzoeken en daar desgevallend een concreet voorstel voor te doen. De al dan niet invoering van statiegeld maakt het voorwerp uit van een akkoord tussen de minister en de betrokken producenten. Zij engageren er zich toe andere maatregelen te nemen om de aanwezigheid van drankverpakkingen in het zwerfvuil sterk terug te dringen. Als dit niet gebeurt, zal Vlaanderen alsnog statiegeld invoeren op deze verpakkingen. De gemeente stelt voor dit als dusdanig te formuleren in het uitvoeringsplan zodat het een bindend karakter krijgt voor alle betrokkenen. Verder herhalen we ons eerder pleidooi om van preventie een volwaardige zesde pijler te maken.

Participatie is één belangrijk element. Coördinatie is evenwel een vereiste. Daarom vindt de gemeente het een goed idee dat organisaties en verenigingen, die mee helpen om zwerfvuil actief op te ruimen, meer ondersteund worden op voorwaarde dat dit gebeurt onder coördinatie van het lokaal bestuur. In het ontwerp uitvoeringsplan stelt de OVAM overigens zelf onder haar definitie van de gemeentelijke rol (p. 13) dat het de gemeenten zijn die de verantwoordelijkheid dragen over de netheid van het gemeentelijke grondgebied.

We stellen voor om de laatste paragraaf onder deel 10.1.3.7 als volgt aan te vullen:
“Daarnaast zullen ook organisaties en verenigingen, die mee helpen om zwerfvuil actief op te ruimen, meer ondersteund worden **via de gemeentebesturen**.”

De maatschappelijke kosten voor zwerfvuilbeheer schat de OVAM vandaag in op 60 miljoen euro per jaar, waarvan 55 miljoen euro gedragen door de lokale besturen. Dat betekent dat de lokale besturen nu al de grootste verantwoordelijkheid opnemen in het zwerfvuilbeleid. Wanneer in het Operationele Plan Openbare Netheid verwacht wordt dat lokale besturen bijkomende taken op zich nemen of hun zwerfvuilbeleid intensifiëren, dan verwacht de gemeente dat de Vlaamse overheid de lokale besturen hierin ondersteunt. Dat kan onder andere door financiële ondersteuning bij investeringen in bijkomende personeelscapaciteit.

Gezien hun huidige verantwoordelijkheid is het niet meer dan normaal dat diezelfde lokale besturen een zware stem krijgen in het beleid rond illegaal ontwijkgedrag. Dat komt onvoldoende naar voor in deel 10.1.3.11 (governance). Integendeel, de ontwerp tekst lijkt een versnippering te suggereren door het huidige netheidsnetwerk eenzijdig te verruimen naar een Team Openbare Netheid, dat daarenboven onder de aansturing komt van een Beslissingsorgaan Openbare Netheid met tal van actoren. De gemeente heeft daar bedenkingen bij en suggereert om deze tekst integraal te vervangen door onderstaande:

Nieuw tekstvoorstel

10.1.3.11 Governance

Rekening houdende met de beschikbare financiële middelen zal bijkomend worden geïnvesteerd in mensen. Concreet wordt bekeken hoe zowel op het (inter)gemeentelijke als op het Vlaamse niveau extra mensen kunnen worden ingezet voor het beleid rond illegaal ontwijkgedrag.

Samen met de lokale besturen werkt de OVAM een versterking uit van het gewestelijke beleid. Dat vertrekt van een evaluatie van de huidige werking van het al bestaande Netheidsnetwerk, dat zich verder ontwikkelt tot centraal aanspreekpunt voor zwerfvuil en sluikstorten, dat niet alleen de lokale besturen ondersteunt, maar ook alle andere besturen, bedrijven en individuen die betrokken zijn bij en zich willen inzetten voor de strijd tegen zwerfvuil en sluikstorten. De beleidsmatige aansturing ligt in de eerste plaats bij de lokale besturen, die veruit het meest investeren in de openbare reinheid van Vlaanderen, en de OVAM. Deze laten zich daarin bijstaan door een klankbordgroep met alle relevante actoren en stakeholders, zoals onder meer producenten en distributeurs, milieu- en consumentenverenigingen,...

Bij 10.1.4.3 (handhaving) lijkt extra aandacht bij de parketten voor de problematiek van zwerfvuil en sluikstorten wenselijk. We stellen voor om aan deze passage toe te voegen dat de OVAM terug het gesprek aangaat met deze diensten, zodat er effectief vervolging gebeurt na vaststellingen.

Een sleutelmoment in het ontstaan van zwerfvuil is het moment van aanschaf van een product. Daarom pleiten we er voor om bij deel 10.1.4.4 (communicatie) na te gaan op welke manier de consument mits visuele communicatie op zijn wegwerpgedrag aangesproken kan worden in de winkels.

Vanuit het zwerfvuilbudget worden onder andere lokale zwerfvuilprojecten financieel ondersteund. Het is belangrijk dat deze ondersteuning op een onafhankelijke manier kan gebeuren en dus niet via een externe partner verlopen. Daarom stellen de VVSG en INTERAFVAL voor om bij alle vormen van financiële ondersteuning vanuit het Vlaamse zwerfvuilbudget de algemene regels van openbaarheid van bestuur en transparantie te respecteren.

8. Specifieke suggesties en opmerkingen

8.1 Preventie en selectieve inzameling organisch afval

Het is opvallend hoe beperkt de koppeling is die de ontwerp tekst van het uitvoeringsplan maakt met het internationale klimaatbeleid. Nochtans wijzen recente studies en rapporten er op dat duurzaam afvalbeheer net een belangrijke bijdrage kan leveren tot de reductie van de uitstoot van broeikasgassen. De voorgestelde beleidsmaatregelen worden op geen enkel moment vertaald in een gerealiseerde CO₂-reductie. De gemeente acht het wenselijk dat de OVAM van deze planperiode gebruik zou maken om deze link meer zichtbaar te maken en te evolueren naar een beleid dat in de toekomst gericht kijkt naar potentie voor CO₂-reductie als gevolg van voorgestelde beleidsmaatregelen (zij het preventie, hergebruik recycling of energierecuperatie). Idealiter kijkt men daarbij best naar de globale milieu-impact van het beleid. Dat betekent concreet dat men ook rekening moet houden met logistiek en emissies van transport (waar NOx en fijn stof wellicht relevanter zijn dan CO₂).

De tekst verwijst op p. 27 en 31 naar een mogelijke uitbreiding van de gft-fractie met keukenafval. Dat heeft tot gevolg dat extra eisen van toepassing zijn op basis van twee Europese verordeningen. Voor de duidelijkheid bij alle betrokkenen stellen we voor deze extra voorwaarden ter informatie op te nemen in de tekst van het uitvoeringsplan.

Onder 8.1.2.2 verwijst men voor het thuiskringlopen naar het actieplan 'Biomassareststromen'. Voor de leesbaarheid van de tekst lijkt het ons goed hier evenwel kort te omschrijven wat allemaal onder dat thuiskringlopen valt.

Op p. 54 lezen we: "Lokale besturen die gft-afval in 2015 selectief inzamelen, blijven dit minstens doen en optimaliseren dit tot het einde van de planperiode om te vermijden dat gft-afval opnieuw bij het restafval terechtkomt." Dit is geformuleerd als een verplichting zonder afwijkingmogelijkheid, zelfs niet in die gevallen waar deze gerechtvaardigd zou zijn.

We stellen voor de tekst te vervangen door:

"Lokale besturen die gft-afval in 2015 selectief inzamelen, blijven dit in principe doen en optimaliseren dit tot het einde van de planperiode om te vermijden dat gft-afval opnieuw bij het restafval terechtkomt. Een afwijking hiervan kan enkel mits grondige motivatie, bij lage restafvalcijfers en met akkoord van de OVAM."

Eenzelfde probleem zien we bij actie 27 die te algemeen is geformuleerd en gemeenten met weinig groenafval verplicht bijkomende initiatieven te nemen, ook al is er misschien gewoon minder groenafval bijvoorbeeld door een hoge verstedelijkingsgraad. We stellen daarom voor te spreken van "gemeenten waar te veel groenafval bij het restafval terechtkomt".

8.2 Algemene spelregels selectieve inzameling

Volgens het ontwerp uitvoeringsplan moet 90% van de inwoners op maximaal 5 km van een recyclagepark wonen, behalve voor gemeenten met minimaal één park per 10.000 inwoners. De gemeente stelt voor deze afstandsparameter te beoordelen op intercommunaal niveau en dat aldus in het plan te vermelden.

Zoals vermeld op p. 28 kunnen gemeenten afvalstoffen weigeren indien deze onder een aanvaardingsplicht vallen waarvoor de beheersorganismen niet verplicht zijn tot samenwerking met de gemeenten. Een alternatieve optie kan zijn dat gemeenten voor de aanvaarding van deze afvalstoffen een vergoeding kunnen vragen aan diegene die de afvalstoffen aflevert op een gemeentelijk inzamelpunt.

P. 29 stelt dat “indien bedrijven tijdens de planperiode verplicht worden om EPS of plastic folies selectief in te zamelen, zijn de lokale besturen verplicht om binnen de 6 maanden na invoering van deze verplichting voor deze stromen een inzamelkanaal te voorzien, zodat ook burgers ze gescheiden kunnen aanbieden.” We stellen voor deze passage te schrappen. Dergelijke koppeling is volkomen onzinnig en kan, zeker voor folies, onmogelijk beargumenteerd worden. Immers, folies die vrijkomen bij bedrijven zijn vaak relatief proper, komen vrij in grote volumes, en zijn behoorlijk homogeen van samenstelling. Dat is net niet het geval bij folies afkomstig van gezinnen. Deze zijn vaak heterogeen, vervuild, en komen vrij in veel kleinere volumes. Dat maakt de selectieve inzameling er van niet evident, en maakt dat deze al helemaal niet gekoppeld kan worden aan de selectieve inzameling van folies bij bedrijven.

Bij tabel 2 (p. 29 en 30) maken we volgende opmerkingen:

De gemeente Vorselaar ziet geen heil in een absoluut verbod om huisvuil te aanvaarden op de recyclageparken. De behoefte bestaat wel degelijk, en de gemeente pleit er voor om deze keuze over te laten aan de lokale besturen. Wel moet aanvaarding van restafval op een recyclagepark sowieso onderworpen blijven aan dezelfde tarifiering als deze die geldt voor de huis-aan-huis inzameling.

Bij de inzameling van glas stellen we voor te spreken van boven- of ondergrondse bollen.

Één textielcontainer per 1.000 inwoners lijkt ons heel veel.

De gemeente kan principeel niet akkoord gaan met een verplichting om harde kunststoffen selectief in te zamelen op de (mini)recyclageparken zolang er geen uitbreiding gebeurt van de definitie van plastics in PMD. Deze opmerking slaat ook op actie 30 (p. 64).

Het is wenselijk in de tabel op te nemen dat de vermelde frequenties gelden als **minimumfrequentie.**

Houtafval is nu opgenomen als een verplichte fractie voor de minirecyclageparken. Dit is een te volumineuze fractie om het telkens als verplichting op te leggen. Het aanvaarden er van laat men daarom beter over aan de keuze van de inrichter er van.

De gemeente Vorselaar is het eens met actie 9 en steunen de idee om een financiële ondersteuning te voorzien voor die lokale besturen die een bijkomende selectieve inzameling opzetten.

8.3 Samenwerking met kringloopcentra

Om hergebruik effectief te verhogen lijkt het ons niet enkel belangrijk om meer in te zamelen maar ook om beter in te zamelen. Daarom pleiten we voor een verhoging in de komende planperiode van het hergebruikspercentage van 50 naar 70% (p. 44).

Actie 15 krijgt onze steun en mag ambitieuzer. Op termijn moeten de kringloopcentra ook gaan tot een effectieve registratie van de ingezamelde en hergebruikte hoeveelheden op basis van weging.

Tot slot vragen we systematisch te spreken van kringloopwinkel (en niet zoals nu soms van 'kringwinkel'). 'Kringwinkel' is een gedeponeerd merk en vertegenwoordigt weliswaar een groot deel van de sector, maar niet alle betrokken kringloopcentra.

8.4 Verpakkingsafval

De OVAM verwijst in zijn ontwerp tekst onder 8.2.1 naar de resultaten, zoals gecommuniceerd door Fost plus. In tegenstelling met andere afvalstromen maakt de OVAM echter niet de koppeling met wat te leren valt uit de eigen restafvalsorteeranalyse. Daaruit blijkt immers dat:

1 op de 3 kunststof flessen/flacons

1 op de 5 metalen verpakkingen en

1 op de 2 drankkartons nog in het restafval terecht komt.

Hieruit blijkt overduidelijk dat de Fost plus cijfers een overschatting zijn van de realiteit, en dat de selectieve inzameling van het verpakkingsafval nog heel wat beter kan. Het ontwerp uitvoeringsplan toont matige ambitie op dat vlak. Waar men de gemeenten de verplichte inzameling van harde kunststoffen op de recyclageparken wil opleggen, is op p. 63 slechts sprake van "ijveren voor" een algemene inzameling van restplastics door Fost plus. Naar een verscherping van de doelstellingen blijft de tekst vaag en braaf.

De gemeente Vorselaar stelt voor toe te voegen aan de tekst van het uitvoeringsplan:

"Uit de sorteeranalyses van de OVAM blijkt overduidelijk dat nog heel wat verpakkingen in het restafval terecht komen. Fost plus heeft de voorbije jaren ongetwijfeld heel wat inspanningen geleverd, maar de afgelopen tien jaar is de evolutie van de selectieve inzameling van verpakkingen quasi tot stilstand gekomen. Een nieuwe impuls dringt zich op, zowel voor meer selectieve inzameling als voor maatregelen aan de bron. Vlaanderen zal daarom tijdens de planperiode aansturen op een wijziging van het Interregionaal Samenwerkingsakkoord Verpakkingsafval, meer bepaald onderstaande elementen:

Artikel 2 (definities)

We stellen voor de "terugnameplicht" in de toekomst als volgt te definiëren:

"1° "Terugnameplicht": de aan de verpakkingsverantwoordelijke opgelegde verplichting om, in het licht van de doelstellingen van dit samenwerkingsakkoord, de quota's voor nuttige toepassing en recyclage zoals bepaald in artikel 3, §§ 2 en 3 van dit samenwerkingsakkoord te bereiken en in te staan voor de financiering van de totale en reële kost van inzameling, recyclage, nuttige toepassing en verwijdering van alle verpakkingsafval waarvoor hij of zij verantwoordelijk is"

Een aanpassing van de doelstellingen:

"§ 2. De minimale globale percentages uitgedrukt in gewichtspercentage ten opzichte van het totale gewicht van de in België op de markt gebrachte eenmalige verpakkingen zijn:

- *recyclage: 85%*
- *totale nuttige toepassing, vermeerderd met "verbranding met terugwinning van energie in afvalverbrandingsinstallaties": 90%.*

§ 3. Vanaf het kalenderjaar volgend op de inwerkingtreding van huidig samenwerkingsakkoord dienen tevens voor de verschillende verpakkingsmaterialen de volgende minimale recyclagepercentages voor het volledige Belgische grondgebied te worden behaald:

- *95 % in gewicht voor glas;*
- *95 % in gewicht voor papier/karton;*
- *70% in gewicht voor drankkartons;*
- *95% in gewicht voor metalen;*
- *30% in gewicht voor kunststoffen, waarbij uitsluitend materiaal wordt meegeteld dat tot kunststoffen wordt gerecycleerd;*
- *15% in gewicht voor hout."*

Daarbij overwegen we specifieke doelstellingen voor welbepaalde deelfracties van de kunststoffen (op polymeerbasis, dan wel op productbasis (zoals 'folies').

Artikel 13 (opdracht erkend organisme voor huishoudelijk verpakkingsafval)

Volgende wijziging:

"§ 1.

1° op een homogene wijze conform de voorwaarden van dit Samenwerkingsakkoord en de Erkenning het gehele Belgische grondgebied te bestrijken waar de verpakkingsverantwoordelijken hun producten in de handel brengen, op een wijze dat de inzameling, de nuttige toepassing en de verwijdering van de teruggenomen afvalstoffen gewaarborgd is, of, in voorkomend geval, het bewijs te leveren van een overeenkomst dienaangaande met derden;"

Te behouden in de uiteindelijke tekst:

"4° (...)

- *de inzameling en de verwerking van het verpakkingsafval dat niet selectief wordt ingezameld;"*

Puntje 4 verder aan te vullen met:

"- de inzameling, opruiming en verwerking van verpakkingsafval in het zwerf- en gemeentevuil, en uit openbare vuilnisbakken"

Artikel 24 (communicatie door verpakkingsverantwoordelijken)

§1 aan te vullen met:

"4° de mogelijkheden voor de consument om bepaalde verpakkingen achter te laten op het verkooppunt"

Als blijkt dat in deze elementen onvoldoende voortgang geboekt kan worden, zal Vlaanderen op zijn minst overwegen het ISA op te zeggen en een eigen beleid te voeren.

8.5 Bioplastics

Onder 8.3.5 is het wenselijk systematisch te spreken over bioplastics. Nu verwacht men deze in de tekst soms met biodegradeerbare plastics.

8.6 Milieuheffing op tijdelijke opslag op stortplaatsen

Om misbruiken tegen te gaan lijkt het ons wenselijk om altijd het principe te hanteren (en dat aldus in het uitvoeringsplan te schrijven) dat men bij tijdelijke opslag altijd uitgaat van toepassing van de milieuheffing op storten, die evenwel terugbetaald kan worden NADAT het betrokken afval terug is verwijderd van de stortplaats.

8.7 Analyse van de sociaal-economische aspecten is te optimistisch

De ontwerptekst gaat nu uit van een kostenbesparend effect voor de lokale besturen omwille van lagere verwerkingskosten door minder restafval, en een kostprijsreductie als gevolg van de sluiting van 50 recyclageparken. Die laatste besparing is een overschatting. Zo stelt Ecowerf in de praktijk bijvoorbeeld vast dat een terugbrengen van het aantal recyclageparken van 27 naar 19 in hun regio zal leiden tot een kostenreductie van in totaal 300.000 euro. Grotere recyclageparken zijn immers vaak beter uitgerust en vragen meer personeel.

Maar ook de daling van de kosten voor restafvalverwerking is twijfelachtig. De hoeveelheid restafval zal misschien afnemen, de kostprijs per ton voor eindverwerking zal wellicht stijgen omdat er binnenkort in quasi alle installaties niet langer sprake meer zal zijn van ondersteuning van energierecuperatie door middel van groenestroomcertificaten. Het wegvallen hiervan zal ongetwijfeld leiden tot een verhoging van de kostprijs van afvalverbranding. Heel wat gemeenten hebben al vrij lage restafvalcijfers, en de verdere daling hiervan zal slechts een marginaal impact hebben op de totale kostprijs van het lokale afvalbeheer.

De OVAM moet in de planperiode rekening houden met een daling van zijn inkomsten uit milieuheffingen. De gemeente beklemtoont dat deze heffingen een sturend karakter hebben en geen financierend. Concreet betekent dat dat bij realisatie van het Vlaamse beleid, deze inkomstenstroom op termijn opdroogt. Vlaanderen moet daar, in tegenstelling met zijn houding in het verleden, rekening mee houden. In het verleden hanteerde de Vlaamse overheid de milieuheffing te vaak als een financierende belasting. Lokale besturen werden zo soms 'beloond' voor het behalen van de beleidsdoelstellingen met een verhoging van de Vlaamse heffingen op eindverwerking. Dergelijke fiscale maatregelen doen elke kostendaling door geleverd beleid teniet.

De laatste paragraaf van 12.4.1 schetst een ongenueanceerd beeld van de sector door deze te omschrijven als "intercommunales die afval inzamelen tot multinationals die zich bezig houden met afvalverwerking". Zowel bij de publieke als de private sector is de diversiteit in omvang en activiteiten groot.

We stellen voor de tekst te vervangen door:

“De diversiteit binnen de sector is groot. Hij is gekenmerkt door publieke en private spelers, vaak met zeer uiteenlopende activiteiten, van niche-activiteiten zoals recycling van één welbepaalde afvalstroom tot het aanbieden van een geïntegreerde oplossing die alle stappen in de afvalbeheersketen omvat. Prognoses laten zien...”

10. Het aanleggen van voetpaden in Kerkstraat (deel 2), Nieuwstraat, Merellaan, voetpad Merellaan-Lepelstraat en Kempenlaan Goedkeuring bestek, raming en gunningswijze

De gemeenteraad van Vorselaar,

Besluit unaniem

Artikel 1

Goedkeuring wordt verleend aan het bestek met nr. 2016/008 en de raming voor de opdracht “Het heraanleggen van voetpaden in Kerkstraat (deel 2), Nieuwstraat, Merellaan, voetpad Merellaan-Lepelstraat, Kempenlaan”, opgesteld door de Technische Dienst. De lastvoorwaarden worden vastgesteld zoals voorzien in het bestek en zoals opgenomen in de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten.

De raming bedraagt € 59.755,50 excl. btw of € 72.304,16 incl. 21% btw.

Artikel 2

Bovengenoemde opdracht wordt gegund bij wijze van de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.

Artikel 3

Volgende firma's worden uitgenodigd om deel te nemen aan de onderhandelingsprocedure:

- Vangeel Wegenbouw, Bleukenlaan 19 te 2300 Turnhout;
- Sterckx Wegenbouw nv, Winkelomseheide 217A te 2440 Geel;
- De Peuter nv, Rietbroek 1 te 2200 Herentals.

Artikel 4

De offertes dienen het bestuur ten laatste te bereiken op 31 maart 2016 om 10.00 uur.

Artikel 5

De uitgave voor deze opdracht is voorzien in het investeringsbudget van 2016, op budgetcode 2240007/BD03/0200 (actie 2016140071/2016140580).

11. Het uitvoeren van wegen- en rioleringswerken in de Cardijnlaan Goedkeuring ontwerp, bestek, raming en gunningswijze

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Besluit unaniem**

Artikel 1

Goedkeuring wordt verleend aan het bestek met nr. 2016/006, gekend bij Hidrorio onder bestek nr. K-15-047, en de raming voor de opdracht “Het uitvoeren van wegen- en rioleringswerken in de Cardijnlaan te Vorselaar”, opgesteld door de ontwerper, Antea Group, Roderveldlaan 1 te 2600 Antwerpen. De lastvoorwaarden worden vastgesteld zoals voorzien in het bestek en zoals opgenomen in de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten.

De raming van de wegenwerken bedraagt € 212.609,84 excl. btw of € 257.257,91 incl. 21% btw.

De uitgave voor deze opdracht is voorzien in het investeringsbudget van 2016, op budgetcode 2240007/BD03/0200 (actie 2016140071/2016140580).

Artikel 2

Het gemeentelijk aandeel van de kosten voor aanleg van de nieuwe riolering, geraamd op € 94.501,13€, wordt via derdebetalersregeling (investeringsfonds) voldaan aan Hidrorio.

De uitgave voor deze opdracht is voorzien in het investeringsbudget van 2016, op budgetcode 6640000/BD03/0310 (actie 2016140006).

Artikel 3

Bovengenoemde opdracht wordt gegund bij wijze van de open aanbesteding.

Artikel 4

Het standaard publicatieformulier wordt ingevuld en bekendgemaakt op nationaal niveau.

12. Het brandveilig maken van een refter en twee klaslokalen in de gemeentelijke basisschool ‘De Knipoog’ Goedkeuring bestek, raming en gunningswijze

**De gemeenteraad van Vorselaar,
Besluit unaniem**

Artikel 1

Goedkeuring wordt verleend aan het bestek met nr. 2016/007 en de raming voor de

opdracht “Het brandveilig maken van een refter en twee klaslokalen in de gemeentelijke basisschool 'De Knipoog’”, opgesteld door de Technische Dienst. De lastvoorwaarden worden vastgesteld zoals voorzien in het bestek en zoals opgenomen in de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten.

De raming bedraagt € 31.263,50 excl. btw of € 33.139,31 incl. 6% btw.

Artikel 2

Bovengenoemde opdracht wordt gegund bij wijze van de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.

Artikel 3

Volgende firma's worden uitgenodigd om deel te nemen aan de onderhandelingsprocedure:

- Gyprocwerken Borgmans, Plaats 32 te 2460 Lichtaart-Kasterlee;
- Dambouw bvba, Heibloemstraat 34 te 2560 Nijlen;
- Saelen Stefan BVBA, Kerkstraat 35 te 2235 Hulshout.

Artikel 4

De offertes dienen het bestuur ten laatste te bereiken op 4 april 2016 om 10.00 uur.

Artikel 5

De uitgave voor deze opdracht is voorzien in het investeringsbudget van 2016, op budgetcode 2210000/BD05/0800 (actie 2016140167/2016140592).